

מושיע חוסים

להצעיר אברהם וגל יצו
ממונציליצו ממשפחת
הנאלקי :

והוא דרוש קטן הפולל תהופות
הדבר במסור השלש
עולמות:

עם כדר פטום הקטרת כפי מה שהתקין
המקובל יחיד בדורו כמוזר
יהוסף מארזינטי

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ח
ונדפס בעיר ויניקוה בבית זמן דינארי

שנת שמו

Con licentia d'Superiori.

בס"ד

ספר זה נסרק ונעבד ע"י
"יודאיקה אימג' אוצרות התורה בע"מ".
ניתנת רשות ל"היברא בוקס" שע"י חיים רוזנברג
להכניסו לאתר ולהפיצו לצורך שימוש אישי בלבד.

וזאת למודעי

אין רשות לאף אחד להדפיסו או להעתיקו
בכל אופן שהוא או בכל אמצעי שהוא
בין בחינם בין בשכר בין ליחיד בין לרבים

ניתן להשיג עותק מספר זה ועוד ספרים
אוצרות התורה
וכן התוכנה המשולבת
(בשילוב אוצר הפוסקים)
אצל:

בית ספריית מורגנשטרן
רחוב רבא 14 ת.ד. 3620 אשדוד
טלפון 08-866-0821 פקס 08-866-5059

OTZROT HATORAH
THE MORGENSTERN LIBRARY
14 RAVAH STREET
P.O.B.3620 ASDOD, ISRAEL
Email- kidosheypolin@bezeqint.net

This sefer has been provided by
Judaica Image OTZROT HATORAH for individual use only.
All rights reserved by Judaica Image OTZROT HATORAH.
Permission is only granted to Hebrew Books Org.
No Permission is granted (in any form to distribute these books)
to anyone else even if they don't sell them.

ט"ר סבדו במה"ר אברהם מדווינצאלו זצ"ל
לשכח ומסלל הקפד :

ימרות זכרות •	אמרות טהורות •
וננף מכוכס •	במכת אלסים •
בסדר תקיעות •	בסלם שמוצות •
בקיבא וכיבס •	סלמא סלתא •
ודרכי פעולות •	רגזוני בעלות •
למנן וככס •	וסדרי רפואות •
גנכב מפולס •	הלל חוט משולס •
ועליון דאסכא •	בתחתון וטיכון •
לפיין כל ועקר •	מכוכד ויקר •
ואדם ומכא •	יסי זס בכל יום

^ב
וַיַּפְעֲתִי בִשְׁמִשׁ שְׁמוֹ יִנּוּן לִפְנֵי שְׁמִשׁ:

ס"ה אדו' סמפואר כמ'סר אור שרנא זנו כן סגבר סוקס על
כמ'סר שבחה זנו סכנוז'כי ככודו סיוס
כוילכניאס :

במה מדליקין במבואות האפלות

החשוכים מני אור השמש והירח.

הלא בשרנא טבא ובפנס גדול ישים החשך
לאור ונסו הצללים. וכן בכל מקום שיחסר
הטבע בדבר נשתדל להשלים חסרונו על
ידי המלאכה. ובזה יהיו גדולים מעשי
המלאכה ממעשי הטבע. ועינינו הרואות כי
כל מה שנברא בששת ימי בראשית צריך
עשייה. החרדל והתורמוס צריכין למתק.

החיתין צריכין להטחן. ואף האדם צריך
תקון. שהוא השלם שבכלם מתחת נלגל
הירח ביעיר פרא יולד. ולולי המלאכה
והתושיה לבהמות נרמה. ואם את אלה
אשר ברא אלהים לעשות צריכים תקון. קל
וחומר מעשה ידי אלה טבעים בחסרונו

שצריכים תקון ולהתלות באילן גדול. יגיה
 עליהם אורה כמון אדוואלופי אשר אחלי
 יבוננו לפניך שתפלת עניומנחתו אל תבזה
 ותקבל את ספרי הקטן הזה בארבה ועליו
 תופיע מזיו השׁרנא המאירה ועומדת עולם
 זער. והוא תהלחך להאיר פני תפארתך איו
 וישע וילך באורך אל הדפוס ויצא מאפילה
 לאורה ובצל כנפיק יחסה. נגד בני אדם
 לם שיע חוסי׳ם תושיע. וימצא חן וחסד
 לפניך כפי טוב הלבב מהנחתנו ומקריבו איד
 הנרצע לעבר עולם לאהבתך

פאס הנעיר תולצת ולא איש מחרפך
 אברהם יגל יגל כסמך חכמת
 וְלֹאֵךְ תַּמְנִי לִיכִי

ירוע לבל חכם לב כי המכירות בכללו נחלק לסלסלה
 חלקים יכודי סמימי וסכלי וכל דבר
 תחתון מתפעל ומקבל הכח והספע מהעליון כמו
 פרמז' זל בבר' פי' חין לך כל עשב ועשב מלמטה סחין
 לו מזל ברקיע מכה חותו ואומר לו גדל סנאת הידעת
 חקות סמים וגו' ואין ספק סקיימו וקבלו החכמים
 מהספע שמשפיעים הככבים מקבלי' חותו ממניעהם
 כי כל מניע כזה למתנועע' ואם כן הם ומניעה' כלם
 פאחד מקבלים הכח והספע ממי פאחד והיה העולם
 אומר לו יחתה המלוכה והגדולה וממנו בלבד ראוי
 לבקש כל מוסורנו אשר בירו לגדל ולחזק לכל היובר
 יחד כלם ומבין אל כל מעפיהם וכאשר עלה ברכונו
 חב'ת לברוא חת העולם קנים עפה חותו תחתיוס'
 סכיים ולימים על סלסה עמורי לו יכודי סמימי
 וסכלי וכל אשר חפץ ה' עטה להספיע להם ברכה
 מספקת לכל היקום עד היות כל ברוחי מעלה ומטה
 כזונים ומתפעלים חלו מהלו יס מתהוים ויס נפסדים
 ויס קיימים במין ויס קיימים באים והוא מבואר ג'
 לחכמים כי כפי ההתעוררות התחתון כך יספיע
 העליון כי לא יתעורר הכבוד העליון כל בהתעוררות
 דבר יס לו יחס עמו ודמיון ובאמצעות דבר יהיה לו
 ג' דמיון ויחס עם סניהם כמו פאמר הכתוב ה' כלך
 על יד ימיך ואזל ככלך מה כלך חס היתה מפחק לו
 הוא מפחק לך הם חתה בוכה לו הוא בוכה לך כך
 ח'ת ה' כלך כמו סחת הווה עמו הוא הווה עמך וכן

הקדמה

אמר הנביא והיה ביום ההוא אענה נאם ה' אענה את
השמים והם יענו את הארץ והארץ תענה וגו' וכאשר
ראו קדמוני הפלוסופים סדר ההסתלסלות הזו בחרו
להם דרכים מונים להוריד השפע העליון בגיבית
דעת העליונה ע"י קירוב טבעי הרבדים והתחלפות
המורכבים וע"י הקטרות ועיסוקי אבנים ועמבים וכ"כ
ורומיהם מינים ממינים מונים והביאו מסל הכר
התחתון תכף סדרעך ומעלה עסן כדלק מן העליון
כמו סהחב הרב עזרא זכפר העכמי' והם התחילו
מלמטה למעלה כסולם המוכב חרפה וראשו מגיע
השמים ומירי עלותם במעלות הסולם טרם הגיעם
לראשו ורומו הסתבסו במה סמראה להם דמיונם
הכוזב' גם מוסיפים חטא על פסע הכסר והרם
בפוגעם בדרך הנחם עקלתין הסומר את דרך עץ
החיים וקאי אפומא רמערתא ואיכו מניח להכנס אל
תלמיד לכל הרב' ובהנאי סהתלמיד יהיה חבון ולביה
בסמעתתיה מרגליתא דלית לה טימי' וקודם ס' כנס
יגביה עמר אכבעותיו כמו סעסה ר' בסעת פטירתו
כראמרינן פרק הנושא' ויעיד עליו סמים וארץ סלא
יהנה מהבלי העולם הזה סהם חלק אדם רשע חפילו
כחוט הספירה כמו סהעמיקו חכמי הדוים ובספריהם
סמו סעקוב למישור והורו הדרך הסלולה לגסת אל
האלהים' ולהיות מבואר כי כל הנפעלים נפעלים
בסבת הפועלים והפועלים סהם בסבת פועלי' אחרים
ער סיכלה הדבר לפועל ראסון' רחץ לכל חכם לב
להסכיל

להסכיל ולהביץ מוצא כל דבר עקרו וסבתו וסבת
 סבתו עד שתכלה החקירה בסורם אותו דבר כי
 ברעת הסרטיס יקל עליו למכא תרופת הענפים
 ולחזק העמודים אם יקרה שיתמוטטו והם יסיבם
 לאיחנס הראסון וכי יגע בתקונם האמן כי פתח
 פתוח ימכא ולא יעמוד סוס מעיק בפניו עד הניעו
 למקום חפכו ותאות לבו יתנו לו ואם יקרה שיעסה
 כל מה שהיה בכחו לעשות ולא הכליח דרכו ומעט
 הועיל לו השתרלותו האמן כי לא יזיקנו והואיל ועסה
 מאמצי כחו עד מקום סידו מנעת לא יהיה לו אחרי
 השתרלותו זה חסם ולא ילכד בפח אשר בו כלכדים
 הפתיים ועמי הארץ אשר בטט נפס באם כדגים
 במכורה וכיונה פוחה איץ לב וכבר הזכיר ההפרם
 הזה קהלת ע"ה באמרו החכם עיניו ברחסונו היונו
 מסתכל בדבר בראסיתו ויודע מה יהיה בסופו מדר
 חופניו וסבותיו ואם יקרנו עת ופגע לא יקרב אהלו
 כל נגע כי ידע להמלט נפשו ככפור מיר יקוסולכץ
 הנה מה טוב ומה נעים לכל אדם לחסוב מחבו בכל
 דבר ולהביץ סבתו וכב' סבתו כדי להבי ענה אם יוכל
 למלט נפשו ולזה ראיתי אני נזעיר והקטן חברהם
 יב' יב' בן המנוח כהרר חנניה ז"לה המונכיליבי
 ממספחת הגחליקי לחקור מעט ולפכות פה בעט
 סופר על סבה אחת מהטבעה פורעניות המהרגסת
 ובאות לעולם והוא מכת הדבר ב"מ כי יהיה צהרץ
 ולחקור על סרסין כדי להעלות ארוכה ומרפח למחלתו

הקדמה

ולהיות כי טורם כל דבר מיוחד על אופן ובלגל הפלס
 עולמות שזכרנו ראינו מכר שלםתם כפי קוצר דעתנו
 נסכלנו לעפית החקירה והרריסה ולרעת ולהוריע מי
 ומי המוכן יותר להלכר ברעת זו ואך יוכל האדם
 להמלט ממנה בסובה וכחת פן תדבקהו הרעה חו
 ועל פי הדברים החלה בדכון סוכני סכס ובחקות בו
 יאמר למלאך הדף ירך ונסמור זה הסדר בדיוטנו ית
 כי קדם מדבר בסבה וכדע המסובב בסור טיח הפלס
 עולמות שזכרנו כד הטובה עלינו ונתהיל מהארץ
 להיותה תחלה התעוררות התחתון המעורר העליון
 וממנה נעלה חל השמים ומן המים חל המזכחות
 העליונות אשר הם טורם לכל הדברים היפעלי ורחיתי
 לקרא בשם הדרום הזה טו טי ע חו הים כי כל
 חוסה בה ויפועתו יוסע באחזפות הדברים הנחמרי
 בו כי במ יעסה ה' שליחותו ורפא ירפא כפנתן רעות
 לרופא לרפחת יהי רפוא דמן שמיים יבזרו עלויה
 מיטמת הוא בשמו ויבל לבי בו ויטמחו כל חוסי בו
 לעולם ירכבו אמן

פרק א

דבר הוא מלשון דבר כי דבר מתראם בגוף האדם
 אשר לו הנפש ועי' אותן הדבר מת' והוא פס
 כסם המין כי קראו את שמו מין כי לא ירעו מה הוא
 כן קראו שמו דבר כי דבר ראו בגוף המת אם בהמת
 אם איש' אחרים פירשו כי דבר מנזרת ותרבר את
 כל זרע המלוכה שפי' חברה' ופי' דבר אברון' וסבת
 הדבר המשובבת מהעולם התחתון הוא מחמת איר
 העולה מן הארץ אשר לו בגולה תכונה ארסיית והוא
 חויב ומתנגד לכחות הנפש החיונית בגולה נסתרת
 ולא יורע למה' כי לא תהיה מפני הד' אכיות' קר'
 וחם' לח' ויבש' אלא מפני איכות נסתר מוליד באויר
 בחלק התחתון ממנו שטבעו להיות מתהפך כפי חלוק
 הזמני' ואז הוא משתנה לטבעו הארסיי ולהיות טבע
 דם האר' חם' ולח' ויש לו חיזה התיחסות עם טבע
 האויר' וגם האויר בכל מקום מפעפע בוקע וככנס'
 לזה מרבך בו רעתו ונותן איכותו הארסיי אל הדם
 ראשון' מפני ההתיחסו' שאמרנו ועל כן פעולת הדם
 תתראה תחילה וסוף הגוף איננו יכול' כי הדם הוא
 הנפש ומתפשט בכל מקומות הגוף ולהיות כי הטבע
 מרחם על הגוף כרחם אב על בני' ורובה בקיומו ואינו
 רוכה באברו בהרגישו הארם עולה אל דרכי הלב
 עוסה כל מאיזי כחולדותיו מעליו ולגרמו מסס כי
 בכל מסמ' יכור הלב כי ממנו תוכחות חיים וכץ יעשה
 בהרגישו שהארם הולך אל האברים הרחשיים כגון
 הכבר והמוח וכיוכ' ואם גדל כח הטבע שיכול לרתו'
 הארם

האדם ההוא מהמקומות האלו אל מקום רחוק ירחנו
 ואם לאו ירחנו אל מקום קרוב כגון תחת המתנים
 מעל לעקרי הירכים כי אז היה מבקש להשליכו אל
 הסוקים או אל הרגלים אשר רחוקים המה מהלב
 ומהכבד או כי ירחנו תחת אצילי הזרועות כי אז עשה
 מה שעליו לעשות להשליכו אל חלקי הזרועות והידים
 הרחוקים גם המה מהלב ואל שני המקומות האלו יבא
 על הרוב דושם הרבר אבצבועות פורח המטחי בעם
 וגם יוכל לבא במקומות אחרים בדרך ובכתף כפי
 חוזק חו חולסת הטבע לרחות האדם ממקומו האברי
 הראשיים כמו שאמרנו ודע כי כפי הכנת האדם לקבל
 האדם ההוא בין רב למעט כן ירבק החולי עליו החזק
 הוא הרפה כמו שנתבאר בטבעיות כי ים לרברים
 סבה רחוקה מקרמת וסבה קרובה מנעת והמוכץ
 לרבר תספיק לו החלוטה שבסבות כן אם יהיה איש
 אשר בגופו לחות רעות ומותרות ורברים מוכנים
 לעיפום יהיה האיש הזה מוכץ שתספיק לו החלוטה
 שבסבות וכל מה שהלחות והמותרות ההם יתהפכו
 בזמן אחר לחוליים אחרים בזמן האויר המצופס
 והעכור יתהפכו כדנע לחולי זה מפני הסבה הקרוב
 מהאויר המנעת ולזה מאד בנקלה ירבק בו ולהיות
 הנשי והילדים רכי הטבע וחלושי וגם הלחות המותרת
 בהם כמבאר על הרוב על כהם מוכני ביותר ותספיק
 להם החלוטה שבסבות וכך הבחורים והבתולות
 ארמוני הפנים והסער סלמי הכורה הם מוכני ביותר
 לזה

לזה מפני סלמות יופי כורתם כי היא מוכנת יותר
למוערי רגל מזולתה כמו שהמראה החדשה המלוטש
היא יות' מוכנת לקבל כתמירס חס תסתכל בה חטה
בעת ופקה מזולתה מהמרהות היסנות והרעות וכן
אותם האוכלים למערכים וממלחים בטנס ממאכלים
חמים ולחים והמתעללים באהבי וסרוחים על מטות
הם מוכני' ביותר כי כחות גופם יחלשו מרוב התעמלים
או יתלהבו מחמת רוב התאווה לחיות הגוף וכן
ההולכים לבקר חולים ויתקרבו חליהם וביותר הם
החולה עצמם ובשר' או אהוב' בר ג' ליהו בר מזליהו
או כי יסב חרס במקום הטיכופת או המתחמם באש
העשוי מעפי רקבון כי אז גורל כח הפועל מפין ופועל
במהרה כל' הדברים מכינים האדם לקבל הארס
ולחיות סבה שבנידבק הדבר וגם הארס טגוב' עליו
הלחה הדמיות הוא מוכן יותר מזולתו ואחריו בעל
הליחה הכרכומית ואחריו בעל הלכנה ואחריו בעל
הסחורה והוא בטוח יותר מזולתו יעץ היות הליחה
היא קרה ויבשה בלתי מוכנ' להתלהב וכת' הרמב"ן
על בפרט' וירא כי הרחות באויר הדבר ובכל החוליים
הנרצקים מזיק מאד וירציקה וכן המחשבה בהם
ולכן יקבר האדם המפורע ויטב בדר' וכן נשוכי החי'
הטונות ככלב הטוטה וזולתו כאשר יראו המים וכל
מראה יחזו בהם וימות המזיק וימותו כמו שאמרו ז'
בע' בתרא ריומא והזכירותו אכסי הטבע ולכן היתה
אמתו על לוט נכיס מלח כי באתה המכה במחשבתה
באשר

כאשר ראתה בפירות ומלח היודר עליה מן הסמים
 ודבקה בה ומכינו לרזל שהיו נוהרים מלהדבק אל
 הנשים שים בהם ובגופם החוליים הנדבקי זכרי שלא
 לחמום בהם ובחוליים היו נוהרי' מלעבור בשכונתם
 ומלאכול מהדברים הבולדים שם כמו שזכרו בפרק
 המריד מכריז ר' יוחנן הזהירו מזבובי בעלי ראתן ר'
 זעירה לא הוה יתיב בזיקיה' ר' אלעזר לא הוה עייל
 באהלית ר' חמי' ור' חסי' לא הוו אכלי מביעי דההוא
 מבואה וכו'. הנך רואה כמה היו בזהרים החכמים
 הלו מלהתחב' א' בעלי ראתן מפני היותו נוזלי מתדבק
 ואעפי' שזכותם עדיף ותורתם מסמדת ומגינה
 עליהם כרי שלא לסמוך על הנס כי לא בכל שעתא
 ופעתא חיתרחים כיבא' ור' יוחנן הוה מכריז הזהירו
 מזבובי בעלי ראתן כי הזכובים ועוף הסמים יוליכו
 החולי המתדבק מאים אל אים במבטא אים מוכן לכך
 ואעפי' שהעוף ההוא לא ימות כמו שנמצא לפעמים
 שהכלבי' הוליכו החולי מבית לבית וממקום למקום כי
 בשרות חזרם על ארס או ב"ח בלתי מוכן לקבלו והאים
 או הב"ח ההוא יתקרב אל המוכן הארס ההוא יעוף
 לו ויזיקהו כי מכא מין חת מינו וכעור' וברי להבינך
 דבר זה זכור תזכור מה שז"ל במדר' תכחומה מפסת
 בשתי אחיות שהיו דומות זו לזו וחת כסואה בעיר
 אחת והאחר בעיר אחרת ובקם בכלה של זו להטקות'
 תים המרים והלכה אחותה שהיתה נקיה תחת' ומפנה
 שנמצאת שהורה לח עטו לח חמים כלום ובחזרתה
 לביתה

פרק ב

לבייתה אחותה חבקה ונסקה לה ומפני כי טומאתה
 בסוליה בהריחה המים המרים כבתה בטנה ומתה
 לקיים מה שנאמר איך אדם שליט ברוח לכלוא את
 הרוח וכו' והגם כי בדבר המעשה הזה מעשה נסים
 בעשו גם ואיך מזכירי מעשה נסים לראיה למת מתקרב
 הוא א הטבע והוא מטל באות להביא איך המוכן לחולי
 המתדבק כנעורת בהריחו אש יוצק ואשי' מאיש אשר
 איך בו נבע ופגע . כי האנשים בזמן ההוא הם כדגים
 במים עכורים מפני הארס הסגולי שזמרו היוותו
 באויר מפני איזה קטורים חמים ויבסי' יעלו מן הארץ
 ויהיו פס אויר ארסי . וגלינום בספרו מהטוריאקה
 לפיסונו פר'ו קרא הדבר חיה ארסיית שלא לבד היא
 חורגת בני אדם אלא פגם אוכלת אותם וכולעת חיים .
 והחיה או הכפעוני הזה מעופף בין הארץ והשמים
 וזורק הארס והמרה אל בני אדם . וכמו שיכמחו על
 הארץ מפני חלוק מורכבים עשבים ודברים מרים
 ארסי' מורס פורה ראש ולענה . כן מפני חלוק האירי'
 והקטורים מהם יתהוה באויר הנחם הזורק הארס
 מזכרנו . והמוכן לקבל הארס יספיק לו החלוטה
 מבסבות או המעונג ורך הטבע כמו אותם שבאו
 זכרונם בפרק הזה :

פרק ב בסבת הדבר שאמנכת מזעולס האמנפי :

בבר ביארו מה מזכרו חכמי הטבע היות לפעמים
 פגם רחוקה מגעת ועדיין לא פירסנו מת

היא ונאמר כי ידוע לחכמים כי העולם התחתון
 מתפעל מכוכבי השמים וכסיליהם ולפי תנועתן
 העצמית והיומית יעלו מהארץ האידים והקיטורים
 למיניה ויסבבו כל הווה והעסר ולזה לפי שאמרנו בפ'
 הקודם כי מפני חלוק הקיטורי העולים מהארץ יתהוה
 הארס ההוא באויר דע כי מן הארץ לא יעלה שום
 דבר אם לא יעלו אותו מחברות השמים ולפי חלוק
 טבעם יעלו מה שיהוו וזאת חסוב היות טבע הגשמי
 הנכבדים שהמה כטבע הארץ והררי עליה וכארבע
 איכויותיה הראשונים שזכרנו אעפ"י שכל בהם הכוכבי
 למכך איזן השומע והמבין יבין דרך מעל באמרם
 מכוכב פלוני או מחברת פלוני הם חמים ויבסיקרים
 או לחים רבו באמר ככה שמשכבי כן באים או בח'
 בארץ או באקלים היושבי תחת ממטלתם בסגוליו ולא
 מפני היות זה טבעם ועצמם כי כבר זכר הפילוסוף
 בס' השמים והעולם היות גופי השמים מעכס חמסי
 זך ובהיר איזן לו ערך ודמיון במה שתחת קערורית
 גלגל הירח ולפי זה כלל זה יהיה בדרך כי
 כשאמר או כשתמכא כתוב טבע כוכב או מזל או
 מחברת פלוני או לח אל תחשוב היות עצמותם ככה
 אמנם משכבי בנפעלים החמימות והלחות בסגולת
 נסתרת מעיני כל המעיינים כמו שאמרנו ואחר
 שהורענוך כלל זה דע שהסבה הנראית רחוק אמנם
 היא באמת היותר קרובה והמגעת הוא סבת חלוק
 מחברות השמים מבטיהם וכוכביהם וקודם שנפרט

פרק ב

זה נביאך דברי כללי' פזכרו חכמי התכונה בספריה'.
 אמרו היות טבע הארבע יסודות סמם יתהוו הד'
 איכיות בשמים נכ' אך על דרך וחופץ פזכרנו למעלה.
 והר' איכיות אלו שמוס ב' מזלות וז' כוכבי הכבוכה
 אמרו כי טלה אריה קסת' הם מטבע האט חמי ויבטי'
 תאומים מאזנים דלי' מטבע החור חס ולח' קרטן
 עקרב רגים' מטבע המים קר ולח' שור בתולה גרי'
 מטבע הזרץ קר ויבס' ועל הטבעה משרתי' אמרו
 כי שבתאי קר ויבס' כדק חס ולח' מאדים חס ויבס'
 שורף' סמס חס ויבס' כונה קר ולח' כוכב מתהפך
 לתולדת הכוכב סיהיה עמו' לבנה קרה ולחח' ודרך
 חלוקתם ביסודות הוא בזה החופץ' סמס ומאדים
 מטבע האט' כדק וכוונה מטבע האוי' שבתאי וכוכב
 מטבע המים' והכוכבי' שבגלגל השמיני וגם הלבנה
 מטבע הארץ' ועל הלבנה רבים חסכו היותה מטבע
 המים להיותה מוסכת כמו הארץ כל המים העליונים
 רכוכי כל ספע הנמכחות העליונות ובבריכה הזאת
 בהיותה מלאה מריקה עליכו הקרובים חליה כל ספע
 הזלת המזלות והכוכבי' באמצעות השכל הפועל אשר
 הוא למטה ממנה ורע כי אט ועפר פוכאי זה את זה
 אט ואויר אוהבי' אט ומים פוכאי' עפר ומים אוהבי'
 עפר ורוח פוכאי' אט ואט אוהבי' ומלבד אלו הכללי'
 שהמרכו עוד כתבו כהנה וכהנה בספרים' כגון חלוקה
 המבטים וחליף הסכויים כי פעם יהיו דרומיים ופעם
 צפוניים פעם יעלו פעם יורו פעם עולים בגלגלם

הקטן ופעם בגדול פעם חוזרי לאחוריה ופעם נכבדי
לפניהם כמו סמבוא' בחכמה ההיא · אשר לפי חלוק
התנועות והרבוקים השתרלו כל חכמי הדור וכשרים
למכא סבה לכל מקרי העה"ה והנפסר בכלל
ובפרט · ועל ענין סבת הדבר אמרו כי בהיות סבתאי
ברבוק עם מזל שתייה בו הלכנה בספת הלקות אז
ייתה התחלפות החויר לגריעותא וגם בהיות סבתאי
במזלות החוירי להיותו ממוכה על הסדרבן והממון
והחליים ומטכה כדיון כל בני חלף · וידוע כי סבת
החוליים הוא השתנות המזגים על כן בסורו החליים
בהתחלפות החויר כי שם ישלח כדרך חכו · ולעשות
מספט יסר על זה חכמי התכונה בחרו להסלעסות
בורה תיב בתי' וא כל בית, כותכים סם מזל כפי מקומו
סאז הולך ברכיע אס מזרחי או מערבי כפוני או
דרומי כפי תנועתו היומית בעת הכנס הסמס בראש
טלה וכפי המזל סיראו אותם מוכלתי' או בלתי מוכלתי'
יספטו על כל חרב ודבר ורעב או חוליים אחרים אס
בחדס או בבקמה וכל מין ומין כפי מה סיורה המזל
הבלתי מוכלת או המבט המובט מסבתתי או מאחרים
אשר הם לצלם מורים על כל דבר רע · ויוסיף הרוח
על השמחה בהתחבר עמהם ככב אשר יסנה פעולתו
לרע כפי פעולתם ובמכב שלסתם יחד עמל כתבו ·
פס ברסתם יפול הנופל המוכן יותר הסדוי תחת
ממטלתם · והזלם הבלתי מוכלת טרוי בכער גס
במספט הכללי · ואשר יהסך לו האויב לאהוב הוא

פרק ב

מוכלל מהמזל הזומח בכללי או כי מבט טוב או כופץ
אחר יפיג ויכנן חמימו' הגזרה ויהפכה עליו לטובה
ועל זה נאמר לך עמי בא בחררך וגם חבי כמעט רגע
עד יעבור זעם כי מבואר הוא כיום נספה בלא משפט
כאמרם ז"ל פרק ואלו מנלחין איכא חכים דאזיל בלא
זמניה כי כלל גדול הוא מהגזרה הכללית מתסת כח
הפרטית וגוברת עליה אמנם הפרטית אינה מתסת
כח הכללית ואיגם גוברת עליה לעולם ולכן האים
ממזלו מוכלל יס לו לירא לנפשו ואל יסעף עליו ללכת
במקום סכנת הגזרה הכללית ויכנס לעזרה פן יהיה
גרמא בנזקיו לתת המשחית לבא א ביתו לסכר דלתו
נחשת ממזלו המוכלל והמסל בזה לסוס אשר ירוץ
בסוויקיס כי האדם הנסמר ומכין לכגרו מעגליו לא
ימערדו קרסוליו והסוס לא ירמסנהו ברגליו אמנם
הבלתי נסמר יקרהו עת ופגע וירמסהו הסוס כמו
סארז'ל פר' הכנס כסנתן רמות למסחית לחבל אינו
מכחין בין בדיוק לרסע ועל זה באה האזהרה
כסעבר ה' לנגוף את מצרי' ואתם לא תבאו אים מפתח
ביתו עד בקר ואזל במדרסו של רסבי פר' ויקהל כיון
דמחבלא נחת לעלמא מאן דלא סגיר גרמיה ואסתכח
קמיה באתגליא אתחייב בנפסיה דאיהו קטיל גרמיה
מכלן מלוט דכתיב חמלט על כפסך וכו' ועל קן שומר
גפסו ירחק מהם ועו' מחברת אחרת אמרו הקרמוני
והיא כמו הנחש בנדיקי הסלעים והיא בהתחבר
שבתאי ומאדים במזלות אנושיים והזומח בלי מוכלל

אז יסבב כל חולי וכל מכה ממיני דבר ומסחי ומגפה
כי היא תסבב עלות קיטורים ארסיים מן הארץ אשר
הם סבת חולאים אלו כמו שבארנו בפר' הקודם' הנך
רוחא כי פעולת הכוכבי' גברה להעלות עשן ולפיר
אם להבה הטורף בני תבל עי' הנחש עפר לחמו העומ'
ב' ק' ע' חויר הסמים ומי ומי המוכן יותר להלכר בפת
ובפחת ובני עלייה הנבולים מחמו עי' סמרו עכמס
ולא יכיל מחבלא עלוייהו .

מרק ג' כסכת סדנר קאמוכנת אסעולס סעליון :

אך דבר ספתים אמרו החוזים בככבי' הכקיתים
בחליף המחברות והעתים עכה וגבורה
חטבו חיות עמהם חכמי הטבע חורעים בהסתנות
האור ובנחש עקלתון אשר כל הנסוך ממנו ומת' אכץ
לסקר בטחו ויסענו על מסענת קנה הרבוע נבהלו
בהבל באמת סתי הכתות הלא' וכי תעלה על רעתם
סהנחם ממית או נחש מחיה לא כמו סאל' בפר' איץ
עומדין דעו בני סאיץ ערור ממית לא החטא ממית
והסכה העקרית מהדבר היא אותה סספרו זל במסכ'
פר' חמיסי דאכות והיא המסוכבת מהעולם העליון
המונים המונים חיוסבים סס לעסות רכוז קונס לסלס
ס' סעולת הפועלים אס דעה אס טובה וזהו אמרם
דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה סלא
במסרו לבית דיץ ועל פירות סביעית וכו' ועל עבירות
אלו וכיוכא בהט יכא הקכף לערוע פרעות ולסלס
ב ב ב ב לעוס

פרק ג

לעוסי מרתה ועולת מרה כנגד מדה כאזל בתוספת
דר' אליעזר אם התחתוני עוסיין דין איין העליוני עוסיין
דין והיינו דאמרינן במדר' תלים מזמיר עב במקום
סים דין איין דין ובמקום סאין דין יש דין ובב' על
פסוק לא ירון רוחי בארס בארץ כי הדרך האקי לסנו'
טבצי הנמצאות לענוש בהם המורדים והפושעי טכן
אמרו סם הם לא עשו מרת הדין למזה גם אני לא
אעס: מרת הדין למעלה הה' הלח נסעיתרם בס
ימותו ולא בחכמה וכו' והנה הדבר והמסחית וכא
לכניף להנקם מאויבי ה' המפריעים חק ומחללי ברית
ועוברים עבירות סים בהם מיתות בר' ובריות א
מיתות שלא כמסרו לב' כגון מיתת בידי סמים וכרת
בידי סמים ודין ארבע מיתות לא בטלו כדאמרינן פ'
אלו כערות ופק' דסוכה ופר' א' דיני ממוכות והמספט
לאקים הוא וכדבר ה' נספט את העמים להעדר חזת
הבחה מבני ארס כי עבירות אלו ודומיה' הם נסחרות
לה' חלקיכו ויבא חלקיכו ואל יחרט לנקום נקמתו
ולעסו' מספאו ועל כן כתן רשות להכליח מעשה החיה
העומדת ברקיע לחמק בשרס' וענתה בס חטאתס
וגם להכרע מהסומעים חנקת עניים ואביוני' וכפתן
חרט יאטמו חזנס ורע לבס מתת לאחר מהס פרוסת
לחס או חבורת כסף להחיו' את כפסס וכפס ביתס וזהו
סרמוז הס באמרס ועל פירות טביעית' וידוע כי
בח כה לארץ איין הטביעת מסמטת אמנס מלוה ה'
סונן דלזמרס כוהנת בין בארץ בין בחוכה לארץ

פי גומל נפשו איס חסד ומתן בסתר וכפה אף וענתה
 בם נדקתם להכיל נפסם מני סחת החוננים דלים
 ואביוני כמו סכתוב ונדקה תכיל ממות וכמו סדרסו
 זה הפסוק זל סוף מקבת סבת ופק רבב סברול כח
 הסדקה לקדוע גזר דין סל סבעים טנה ואשר לא
 יסמע אכחקת עני כי יעטוף ויתאכזר עליו ועבת עני
 יבאיש בה מחסהו זעקתו יסמע אל ועונו יסא במכת
 דבר דומיא לפורענו דפירות סביעי כי הכירות ההס
 הס הפקר לעניים ועל ההתעררות הרע הזה התחתון
 העולה למעלה מעינות חלו ודומיהן אנדרה למוסיא
 באה לעולם והורגת טובים ורעים פי אז ידבר אלימו
 באפו ובחרונו יבהלמו כי העולם הזה הוא כסולם
 מוכב ארצה וראשו מגיע השמי ולפי מעטה התחתוני
 יבא השפע מן העליונים כמו סזכרו חכמי האמת זל
 וזה סאמר הכתוב ומבשרי אחזה אלוה כי אף על פי
 סגופו מן התחתונים גלמו מן העלונים וכלמו זה הוא
 הקוסרו עם אקיו כמו הסרסרת סל ברזל התלויה
 בחויר פי כשתניע החוליא הספלה סבה תניע גם
 העליונה כי גם את זה לעומת זה עטה האקי וכמאמר
 בר קפר סמות רבה פר ל' כי אתה תאיר נרי א הקבה
 נרך בידי ונרי בדרך וכו' אס אתה תאיר נרי אני מאיר
 נרך והמחברות השמימיות הס כמו הגרזן ביה
 החוכב בו ובירו ית לסדרס מפר אותות ברי וקוסמים
 גהולל והבוטח בו וסומר מכותיו חסד יסובבנהו מכל
 הגרדים והס כי לא להזכיר דברי מפרסי סודות

עזרא זל על כיוצא בזה בפרט' תולדות על אמרו כי
 יצחק אבינו העני והיה אוהב את עמו כי כיר בפיו
 מפני כרכו וכו' * וזכר פס בסוף דבריו כי יש לו סוד
 ואין לחפש כי עמקו מחשבות ה' וכו' ומפרטי סודותיו
 פו' כי הסוד הוא שאירע לו כהות עיניו מחד מולרו של
 עמו סנודע להם שהיה ככב מאדים בביתו של שמש
 וכתבא' לאכטגניני' כי כסהמולר כן יורה על האבות
 פזר ממון וכהות עיני' וכו' * ואו'סיהיה יצחק אבינו
 מקור לכוכבי' ולמערכות השמים כי גבוה מעל גבוה
 סומ' כדריק וסרו של עולם העיר על זה כמו שאזל בפ'ק
 דיבמו' פסו' זה סר העולם אמרו בער הייתי גם זקנתי
 ולא ראיתי כדריק נעזב וזרעו מבקש לחס' זכ' כדריקו
 של עולם יצחק אבינו ע"ה שהיה עולה תמימה וזכותו
 וזכות אביו אב המון ותפארת בנים יעקב אשר פרה
 את אברתם סיהיה מוטל תחת סוס מערכת מכבאות
 השמים * ומה כמלכו דברי הרמב"ן זל בתשובתו לן'
 עזרא כי אין דבריו אלו לא דברי שחוק ומי יתן החרט
 יחריט' כי ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עכב עמה'
 והנה ה' ברכו סכ' ויברך חלקי' את יצחק כמוהברכה
 היא תוספת בעושר ובנכסים זכבוד * ואיה ברכתו
 לפי דבריו ז' עזרא אם אבר הוץ אביו והעני ומי לא ירע
 כי הכריקו' כיצחק אבינו מטרדים כל המערכו' ועושים
 בהם כרכון נפסם כאמר' זל סוף טבת על פסו' ויוצא
 אותו החוכה אמר לו הק"ה לא"ה בא מאכטגניבו' סלך
 מאי דעתך דתאי ברק במערב אנא מהדרכא ליה
 למזרח

למזרח וכו' והכתוב אמר רבון יראיו יעשה וכת' בידך
 עתותי וכו' ל' יכולתך היא בכל כי אתה יצרתו ובידך
 כל העתים עתים לטובה עתים לרעה ובידך להפוך
 ולהחליף רע בטוב וטוב ברע ולזה רמזו ר"ל בבר
 תנאי התנה הקב"ה עם מעשה שמים וארץ על הים
 מיקרע וכו' כי תנאו התנה הקב"ה עמהם סיהיו
 מקסיבים לקול צדיק וחסיד לעשות רכונם וכי יקרה
 עת ופגע מצד חלוף התנועות כגון סירבוק שכתאי
 ומאדים וכדק ויחדיו יהיו תמים כל כבא הסמים
 להלחם על עיר ועל ארס מדינה או שבת ישאר מ"מ
 הכח ביד הכדריקים להפוך הקללה לברכה והגזרת
 הרעה לטובה בא ולמר מאנסי כינוח מה כתוב בהם
 עוד חרבעי' וס ונינוח נהפכת וכבר יבא הקכף בסטף
 עובר כלה לעשות ובסובס א' ה' כתי' וירא את מעסיה'
 כי סבו מדרכס הרעה וינחם החלקי' על הרעה והסב
 מדרכו הרעה או מי סלא טעם טעם חטא לא יירא
 סירבוק בו מאומ' מן הרע' כמו ריב' ל' בפרק המדיר
 על אנסי רחוק דמכריו ר' יוחנן הזהירו וכו' כמו סזכרנו
 בפ' הקורס ריב' מיכרך בהו ועסיק בתורה אמ' אילת
 אחבים ויעלת חן חס חן מעלה על לומדיה אנוני
 מנחא וכו' מהכתוב אמר בפאות תחי לסורך וסקוי
 לעכמותיך איזה דבר סתיא רפאות לכל האבריו' וסקוי
 לעכמות הוי אומר זו תורה א"כ חס ברחסו יעסוק
 בתורה וכו' כדאמרינן פר' כיכר מכרכים בנך רואה כי
 הקבה העקרית מהדבר באה מהעולם המתעורר

פרק ד

מפעולות התחוננים וכפי ההתעוררות העולה מן
הדורץ בא הפסע על העולם האמכעי כבא הפמי' והם
מספ' עי' על הארץ והדרי' עליה יורוה תראה בפרקי'
הבאים הסדר להטיב אחור פעולתם מכר טבע כל א'
וא' מהעולמות וכמו שבתפילת משה הקולות חדלו
והבררה והמטר לא כתך ארצה ואפילו הברר פהיה
כאור חמרו זל תלחה ברפיון וירדו על האמוריי' בימי
יהוסע כן בסדר סנערוך לפניך תחמר למלאך הרף
יריך ולא יזיק לך חנחם הזורק המרה דקאי ברפיון
אכל אתה תקום עליו והכה תכה ויכלת לו ונשמור
הסדר מהתחלנו בס' תחילה העולם התחונן' ואחכ'
האמכעי ואחריו העליון והעקרי' ואתה תעשה מן
העקר עקר כי תעשה הסר בעיני ה'

פרק ד בסימני הדבר והקדחת הארטיית הנקראת
פ סטילינניאה ודרך סמכסג סיכיהג אדם ענמו
להשמר מסס דרך טבע העולם התחונן :

הסבימו חכמי הטבע והרפואה מאין מוס סימן
מובהק אכלס יהיה כאמן וראוי להסמך
עליו להכיר בו באמנה הקדחת הארטיית ולא יהיה
הדבר בהיזן ולאו ורפיוא בירייהו כי לפעמי' הסתן של
החולה יהיה כלול לפי טהלחה הנעברת לא תלך אל
הכבר גם לפעמים יתראה מעט קדחת לפי טהחרס
לא יהיה בלחות ככ' חמות ולאיחעפס מבחוץ' וגם
לפעמים יראה כאלו הקל הקדחת ממנו לפי טהטבע
הסתדל

השתדל לרחותה ממנו וממקום החופים והאברים
הראשיים ואחר כך בטוב האדם לתת מלחמה אחרת
כמספט הראשון לא יוכל הטבע להלחם בו ולהתגבר
עליו כי כבד כחלם כחו במלחמת הראשונה ויגוע וימות
וזה דרכם כסל למו לראות בחולה בתחלה כהלו הולך
ומתרחץ ואחר כך טב ונופל וגדולה הנפילה מאשר
בתחלה וכך לפעמים יראה כהלו החולה אינו מרביט
בו חולי מאומה וחזק ואמיץ היא כגבורים ללכת באשר
יתהלך לפי שהאדם הזה אינו מתהפך לחיוב לכל
האברים כמו שהוא חיוב א' הלב ' עכ' בימי המעוהדי
לאלו החוליים איך לשים זמן ולהכפיק מהטבע יראה
סימנים מתחלפים כמו טעל זה מבקשים הרופאים
ואח"כ הם עוזרים הדרך דרך בה הטבע בתרופות
מתחלפות אבל בימים האלו איך לשים כ"כ זמן כי
הטבע לא יכפיק לך והסימנים לא יראו לך החמת
אבל התחזק ועסה מה שכליך לעשות בעוד בחיים
חייתך ואל תאמר מאחר אעסה כי לא תרע מה ילד יום
כי מפתמא בזמן שהחיה הארסית הזאת באויר כל
הלחות המותריות וכל החוליים הסייכים לבא בטאר
הזמנים מתהפכים לאלו החולאים הארסיים כמו
הנופרית בהריוחה אש להבה תלהסבה ויסרך מפני
גודל ההכנה ' כן מפני הכנת האויר כל דבר טניט'
מקו המיכוע באופן שיוכל לבא לידי עפוש ויהפך
לאותו האדם כפי תכונת האויר ' ולזה ראה תרחם
בזמן שהדבר בעיר מעט חולאים אחרים יהיו בה '

וכאשר

וכאשר תראה פירבה חלוק חולאים בעיר פים בה
 דבר האמן כי הדבר יפסק מעם וסימני הקרחת
 הארסיית הזאת כפי מה שמתו חכמי הרופאים הם או
 הקרחת תמירי בלי סרור מערסם מתגבור וחתכנעו
 קוצר הנשמה ופרות החזה מהרה יחלש כח הדפק
 התלהבות רב בכל הגוף כל אבריו וגופו כואבים
 עליו ביותר ובפרט גודל כאב הראש השתכסות
 הרעת הנקרא פירכיטיקו גודל הבמא כתמים מרס
 יראו בו ובגופו במקומות מתחלפים ממנו השתן עב
 ועכור ורומח לשתן הבהמה וכלל זה יהיה בדרך
 שבזמנים הרעים חאלו כל חילרים אשר יחלו חולי
 התולעים מעט תקוה בהם כי הם כנעורת בהריחו
 אש ונפרית להבה כי החומר המוליר תולעים הוא
 המוכן ביותר אל הקרחת הארסיית וסימני הדבר
 מלכר סימני האויר המעופט העכור והארסיי הם
 כסירבו הבעלי חיים המתהווים מן העפוס ובפרט
 רבוי התולעים רבוי חלאים מוארלי ופירסי וסטורלי
 וקרחות תמירות עם ארמימות עינים השתכסות רעת
 החולים וגם כשרבוי החולאים הם במקומות הנפש
 החיונית ובגבולותיה ורע כי כסיהיה האויר המעופט
 והעכיר זמן רב במקום אי'עפס ויטיל הארס במערכות
 ובבורות ובנחלים ובפירות האילן ועכ טוב לשתות
 כל המים מבוטלות ולכנץ בהם גחלת סל מתכת ברזל
 ונחשת קלל עד שיגיע לכרוף ועם המים האלה ימזוג
 היין כי היין העמני והגדול הוא רע ומר ואין ראוי
 לשתות

למחות ייץ עד סיתן לתוכו מים והיוץ יהיה זך ונקי
 מכל סיג ולבן וטוב ולא יהיה מחוק. וכל שאר הפירות
 והדברים טוב כי תבטלם ותתקנם ותסיר מחוכם
 חלאתם עד סיהיו בריאי וטובים וטעמם נוטה כמעט
 להיות מלוחים וחמוצי. וכל סכך כשהדבר מתחיל
 אחרי דעסי זבמוט הרים בלב ימים כי אז מוסרי ארץ
 נתרופפו. וטוב מאד לאכול פירות טבהרי' ומהעסבי'
 הזומחים בנקיקי הסלעים ובמקומות רזים בארץ
 הנבב לא רסני ורעננים וחפירות היו ריחני' וטובי'.
 אל ידור אלא בדירות נאות ורחבות ויהיו הבתי נקיים
 ואויריים וטוב כי תעפנס בריח טוב ומה נעים אם
 יהיו מעוטרים בכיורים נאים ופתוחי' שמממחים לבו
 מל אדם. ומה טוב אם יהיה קירות הבתים מכוסות
 גמט ורקמה חיר כדפס ועודות. בזמן הדבר כנס
 וגלך כאמרס זל פר' הכונס רבר בעיר כנס רגליך ולא
 תרבה רעי' וחבדי' ואל תגלה למקום מים הרעי' ולא
 למקומות שהאור פס הוא מחודד ורק ביותר אם כל
 ימין הודגלת בנוה שאנן. גם לפי שכוו שהנוה הרע
 בורק כך הנוה היפה בורק. כמו שאזל בפר' בתרא
 דכתבו אמנס ברח לך למקו' שהאור שם ממזג וכוטה
 לטבעך ויפה לך ומתדמ' בכד מח לאותו האור מהמקו'
 שיבאת ממס ואל ישנה אדם מפני מחלוקת טבעיו
 ולחותיו כי סנוי האור מן הקכה אל הקכה הוא כבת
 הרבה חללי' קסים ורעים. אל תאכל הרבה וא תיסן
 הרבה ולא תאכל מאכלים חמים ביותר ופוחחי' כגון

פרק ד

הדבש כי במהרה מרביקי' הארס , וכן לא ילבש ארס
בגדים טמחממים גופו ביותר וכן כמוך לאט בוערה
מאופה , אל יאכל מלח רב כי הוא סירף ונולהצ' אל
יאכל הרבה זגביל ופלפל ובכל השמים המחממי' אס
בעכס או במקרה אלא אך במשפט . אל יקח תרופות
חזקות וחמות ביותר , אל יאכל עשבים שטבעס חס
ביותר ולא עיס דבר ממיני הקטני' כגון הפול הספיר
והטעועית ופול הלכץ אלא מעט כוקמת וריזו ופארו
ויערב בהס מעט חומץ או מי הבוקר . וכן אל יאכל
הלסת והקיסואי הפרוב והתרובתור התרדים והסוס
למי שטבעו מואסו כי השוס הוא סס חזק ולא כל בר
כס יכול לסובלו . והגס כי ספרו זל בפר' המרובה
בטבח וואמסה דברים נאמרו בו לא נתנו דבריהס
לטיעורים לכל וארס ובכל זמן ובכל מקום , ובכלל
זהר מכל הרברים החמים ביותר ומהרברים העושי'
עפוס ומותרות ובכל עת יהיו בני מעיך רפי' ובגדיך
לבנים ושמץ הטוב וריח טוב מראסך ומגופך א יחקר
ומאוס ברע ובחור בטוב ואל תאכל רגיל' לא קטנים ולא
גדולים אלא מעט מהגדלים בנחלים הזכים ובמים
העוברים על סלעי' ואבני' וזהר מכל הרברי' הלחים
ביותר שהס קרובים לעפוס . והרברים החמוכים וכן
האתרוב וכל הרברים הנעשים ממנו ותעושים רגיל'
הס טובים , ובאנטי' שיש להס קוצר הנפימה או חולסת
האספומכה רחוי למתק אותס עם כוקארו . טוב
לאכול קפריסוי' מתוקנים עם תרבינים יבשים ועכבה

מאֲסֵחַ וַיִּזַּח יִבּוּסָל , וְגַם הִבְבֵּל הַמְּבוּסָל הַמִּתְקוֹץ בּוֹזֵא
הָאוֹפֵן וְעַם חוֹמֶץ אֵינּוּ מִזִּיק , לַחֲזֹךְ יִהְיֶה מְבוּסָל וְטוֹב
וַיִּפְהַ וְקָל וּמוֹפִיל לָסֵיס בּוֹ מַעַט מֵלֶחֶם וְלֶחֶם הַחֲכָמִת
אֵינּוּ מִזִּיק וְהָלֹךְ תֵּאֱכַל מֵהַלֶּחֶם יוֹתֵר מִשּׁוֹבֵעֵךְ כִּי קָסָה
הַמִּלּוֹי הִבֵּא מֵהַפֶּת וּמַעַט לֶחֶם לִבֵּב אֲכוֹשׁ יִקְעֶר . חֵלֶץ
אֲכַל בְּסֵר בַּהֲמָה גִּסָּה אֲלֵא עֵגֶל חֲלָב וְתִרְנָגוֹל מִמֶּנּוּ
וּבִרְבוּרִים וְטֵלָה וּגְרִי עֲזִים וַיֵּאֱכַל פָּחוֹת מִן הַמּוֹדֵגֶל
וְלֹא יֵאֱכַל אֲלֵא דְבָרִים טוֹבִים וְשִׁנְפֶּסוּ מִתְחֹוֶה לֶחֶם .
וְלַעֲוֹלָם תִּהְיֶה אֲכִילָתָךְ כִּאֲכִילָה עַל תּוֹרָה שֶׁאֲכִילָה
מְרֻבָּה מִסְתִּיָּה כִּרְאֲמֵרִיכַ פֶּקֶד מְנִילָה , אֲתַעֲנֶה בְּכּוֹס
וּפֶסֶךְ וְקוֹדֶם כֹּחֶתךָ מִמָּקוֹם מִשְׁכָּבְךָ בִּבְקֶרֶת תִּרְחֹץ
פִּיֶךָ וַיִּדְרֹךְ בַּחוּמֶץ עִם מִי וּרְדִים אֲוִי יִזַּח מְבוּסָס לִבָּן .
וְטוֹב לִקְחַת אֲחֵת אֲוִי סְתִים מֵהַפִּלּוּלִי שֶׁהֵיוּ כּוֹהֲנִים
הַקְּדָמוֹנִים וְהֵם עֲשׂוּיִם בְּזֵה הָאוֹפֵן , כִּרְכּוֹס וּמִירָה חֵ' .
אֲנִיכִיָּה מִכָּל אַחֵר אֲלוֹנִי ב' אֲנִיכִיָּוִת וְטוֹב לִרְחוֹץ הַיָּטֵב
הַאֲלוֹנִי בַּמִּיץ וּרְדִים , וַיִּעַן חֵיוֹת הַפִּלּוּלִי הַאֲלוֹחִים
וּמַעַט פּוֹתָחִים אֵין לִקְחַת מֵהֵם כִּי אִם ב' פְּעָמִי בְּסָבוֹעַ
וְאַחֵר אֲוִי סְתִים בְּכָל פֶּעַם כְּשִׁיעוֹר בִּינּוֹכִי . וּבִשְׁאֵר
הַיָּמִים טוֹב לִקְחַת עִסָּב הַפִּיגָם עִם אֲנֻזִים וְתֵאֱכִים
יִבְסִי עִם מַעַט מֵלֶחֶם כְּשִׁיעוֹר חֵ' תֵאֱכֹלָה יִבְסֵה וְחִכִּי אֲנִי
וְעֵסֶר עָלֵי פִיגָם וּב' גְּדַעֲנִי מֵלֶחֶם בְּכָל פֶּעַם , וְאֲתִרְבֵּת
מִיחָה עִם הָאֵסֶה כִּי בַּהֲרָבוֹת מִיחָה עֲמָה תִתְּעוֹדֵר
הַתְּחֹוֶה וּכְזָבוֹבֵי מוֹת יִבְחִים יִבִּיעַ , וְזָכוֹר תִּזְכּוֹר אֲמָרֶם
אֲלֵ פֶקֶד הַתְּעִכִּיּוֹת שֶׁאֲסוֹר לֵאמֹר לְשִׁמְשׁ מִטְתּוֹ כְּשֶׁהַעוֹלָם
מִדְּוִי בְּבֶעֶר . וַיֵּאֱחָז לָךְ כְּשֶׁתִּקְוֶה מִמִּטְתְּךָ בִּבְקֶרֶת
מִתְלַךְ

פרק ד

סתלך מעט ותטנח אברריך השטחות יסר ותעשה
 החפיה במסרק טבזה תוביא מהראש הקיטורים
 העולים אליו מהאטומכא ותלבט בגדים כקיים
 ותערה בכלים נאים לפי טבהם יסמח חום ההרגס
 מהראות וטוריוצי רעינא בלבא תלו וחלכ תנקה
 סניך בקליפת אילנות מרים ועפכים חמים חריפים
 סתועלתם גרע סינקת השנים והפה ויתך הליחה
 הלבנה שתחת הלשון טקבלה בלילה עלי משכב תכונח
 רעה ארסיית טהרי הורגת העקרב ובוזה יזרכך
 הרבור ויוליד התאות אל המאכל ולאנפים טאינס
 יכולים לקבל טוס תרופה לא מהפילולי הכז' ולא מדבר
 אחר הנת מה טוב טבבקר קורס באתם מדלתי ביתם
 החוכה יאללו מעט פת טיהיה מבוטל היטב עם מעט
 מזער גלת וכבר ירעת כמה הרבו רזל בפרק החובל
 ובפרק המקבל לספר בשבח פת על טחרית וטוב
 טבבקר תחמם האויר טסביבך ובחרר מטכבך באט
 טתעטה מטריגי הנפנים או מעכים ריחניים כגון
 מי'פרי ול'אזרו וכיוצא ואל תכא מביתך אלא בעת
 טכבר זרח השמש וקבל האויר מחמימותו וכל האידים
 הקרים טעלו מן הארץ בלילה חלפו הלכו להם ואם
 הוא יום לח ומעונן טוב כי תכבר וטב בביתך וטס
 תעטה תנועה ער טתחיה קרוב להזיע וכה תעשה
 יום יום אחר טלקחת הפילולי או פת לחס פטה תנועה
 בבית או בטרה וכדי פלא יקדמך פסוק עלה מות
 בחלובינו ראוי לך להניח חלונות ביתך סגורות ער
 סתראה

מתראה האויר הלח והעכור מהלילה סנזרכך ונתחמם
 מאורת של שמש ' וכה תעסה מדי יום ביום עד יעבור
 ועם ' וזהו המנהג הטוב והישר שתשמור לכהונתו
 בזמן הדבר להככל ולהגן ררך טבע העולם התחתון '
 וכאשר כתבאר לך מסכת הדבר המסובבת מחד
 העולם התחתון הוא מפני ב' דברים ' א' עפוש האויר '
 ב' הלחות המותריות בגוף אשר הם מוכנות לקבל
 בזמנים אחרים חלאים אחרים כשתרע לתקן השני
 ודברים אלו במה מדברנו בפרק בין תבין את אשר
 לפניך ולא תסכן באהליך עולה :

ורק ה כמנהג מנהגו בו דרך טבע העולם האמיתי :

חבמי התכונה אשר העמיקו בה בדורות הראשונים
 קיימו וקבלו הדעת הזה היינו שהכוכבים הם
 נועלים בנו והם מנהיגים אותנו ' כמו שכתבנו בפרק
 ב' לפי חלוף המחברות יהיה פנוי ההווה וההפסד '
 גם החכימו להוריד טפס ורוחניותם על כבאות מטה
 ע' דברים מתיחסים לטבע הכוכב והמחברת שהיו
 רוצים להוריד הרוחניות ההוא עליהם ' וראו שאין
 ציכלתם לעשות זה כי אם ע' התרבות והקטנות
 בזמנים ידועים אכלם ובזמן שהכוכב ההוא בבית
 הכלחיתו ואין מבט רע מכיט אותו ובזמן שהוא באמצע
 השמים נקי מכל דבר רע ואז היו מכניס לו הקטנות
 אשר יאותו לו והמקטיר לבוש בגדי' מגוון חלקו ועומד
 וכירן

פרק ה

ובירו מחתה אשר בה הקטר העטויה במתכנתה ואין
 מסך מבדיל בינו ובין השמים כדי ששכן הקטרת יביע
 עד הכוכב בחזי העתים לפי שהקוים יוצאים ממנו
 בהיותו בחותו האופן ומביעים עד בקורת הארץ ולא
 יחתכס אור כיכב אחר ובעת עלות עטן הקטרת עד
 הכוכב לפי התיחסות הכוכב לזה הקטרת המתקרב
 באופן מה לטבעו יורד לו וימשכנו לעצמו ובעת שירבק
 השפל בעליון יתחייב להרבק העליון בשפל וכח
 רוחניות הכוכב ההוא מתרבך ע"י א"תה ההקטרת
 באים ההוא ומוריר לו שפע כפי כחו וטבעו וזו היתה
 חכמת אברהם אבינו ע"ה טבה הוכיח ונכח כל חכמי
 קדם והודיע לבני העולם שמשנה הככבי והקטרות
 אשר חשבו הקדמונים הכל הנה מעשה תעתועים
 נבעת פקודתם יאבדו והראה להם גם אהבתם גם
 סנחתם וחלוק ההתנגדות שבכחא מרום ואיך קטרת
 מכוכב אחר אינו כאחר חמ"הפכי לו ומתנגד לו וזהו
 שרמזו ז"ל בבר"פ ל"ח בעזברא דהסיח איתתא דאתת
 טפינא בידה פינס דכולת אל הא לך קרב קודמיהון
 קס נסיב בוקלוסא בידה ותבריהון לכלהון פסיליח
 ויהב בוקלוסא בידא דרבה דהוה ביניהון כינן דאתא
 אב ה חמר ליה מה אבר לון כרין אמ' ליה אתא איתתא
 וכו' קריבת לקודמיהון הוה דין חמר אמא אכיל קרמא
 גדין חמר חמא אמ' קרמאי קס הדין רבה דהוה
 ביניהון נסיב בוקלוסא ותבריון וכו' וזה כי הוא ז"ל
 אמר לחביו ולכל החכמים שברורו מה לכם תדכאונגי
 במילין

צמילין והרי הפסילים האלו ע"י עבודתם ומקטרתם
 המתנבדת הם מעבדים והורסים זה את זה כמו אם
 יהיה קורנם ביד ה' אליט בטעתו סח' ממכר כל חבריו
 כי בטזה קם מתחתיות ארץ ועולה עד רום השמי' זה
 יורר לכנדרו לתה' רבה נמכח מכלל בכב עבודת חבריו
 איה לו ומתנבדת לטבעו וזה היכחה גת דה סחין כופ
 אחר מחס סליט וגדול בחברו ולזה ח'ל פר' ד' מיתות
 והביאו חרמ'כם פ'ג הלכות ע"א עבודת הרבה קבעו
 עובדי חליל לכל כלס וכלס ולכל כורה וכורה ועבודה
 זו אינה כעבודת חברתה כגון פעור עבודתו סיפעו'
 ארס עצמו לו יוצרקולים מעבודתו סיזרק לו חבכים
 והרבה עבירות כגון אלו תקנו לסאר הכלמים לפי'
 הפוער עצמו למרקולים או סזרק' אבן לפעור פטור
 עד סיעבור אותו דרך עבודתו סכ' איכה יעברו הגוים
 החלה את חלקיהם ואעסה כן גם חני ומפני זה הענין
 צריכים ב' לידע דרכי העבודות סחין סיקלי' וכו' ולזה
 ח'ל ב' פק דע"א ע"א דח"א ארבע מאה פקדי חוה כי
 צורך היה לו לבאר ולחביא מופת לבטל כל עבודה
 ועבור' במס' מתנבד חלית וע"כ היחה הלכתא רבתי
 לע"א דגדיה וארוכה מארץ מצה כי במקום סראוי
 להאריך כדי לבטל הרעות חזרות והנכדיות ולעקור
 מרסם מן הארץ איכ' רסאי לקבר חים אסר רוח בג
 ונחמן לחלקיו כא"א ע"ה הנך רואה כי חודרת ספע
 הזוכי מלמעלה למטה הסכימו הקדמונים היות' ע"א
 הקטרו' אסר על ידיהן ירבה העליון בתחתון ויושע

עליו מרוחניותו וכבר כתבנו לך היות המחברו' הרעו'
 המסבב' הדבר רובם ככלם מרבוקי טבתאי ומחרי
 אשר מבואר לקדמונים כי רוב העשבים והמחככים
 מהם מכר הרכבתם מרים לחוש ונעשו פל אדם קצת
 בהם הם אלהובים ומתיחסים לככבים ההם מכר
 סגולתם וטבעם והם תחת ממטלתם וכך הדברים
 המטונפים והמעלים ריח רע שזעפם האויר ומערבנו
 כרום וולת לבני אדם הנה הנם מיוחדים ונבחרים
 להקטרות המכוונות לככבים ההם בהיות האיכות
 הרע המתחרג באויר מסגולתם וטבעם נמשך עי'
 דבוקם יחד או בהיותם במזלות אנוסי' ואויריו וטמא
 מהוים הנחשוה גפיפון אשר ברוח ספתיו ימית בארץ
 מפליו את הבריות ועל כן להעלות ארוכה ומרפא
 לחליף האויר המסובב מהם רחוי להמציא סמך רקח
 מדברים מתנגדים לטבעם וכחם ואם ירעת מהם
 מתאנים לדברים מחוררים ומטונפים ומעלים ריח רע
 אף אתה יותר מהמה בני הזהר לזכך האויר בחרר
 מטכך ובביתך ברברים ריחניים מור ואהליות עם
 כל רחשי בסמים המעלים ריח טוב ומקירי כל איכות
 רע שבאיר וחז כל הנשמה תהגליה איזה דבר שהנשם
 בהנה ממנו הוי חומר זה הריח כמו שחזל בברכות
 ותלגט בגדים נקיים ונאים מטי ורקמה חור כרפס
 שמרחיבים לבו של אדם ובזה יתנגד לטבע האיכות
 הרע המושפע על האויר מהכוכבי' הרעים וזו היא
 תבה פשוטה ומפורקמת חכמית למה ענין הקטרת
 עובר-

עוֹבֵד הַמִּנְפֶּחֶה כִּמוֹת אֱלֹהִים בְּכַרְבֵּי מַלְאָכָיו מֵרֵאשִׁית
 מֵלֵאךְ הַמּוֹת לַמִּדְבָּה סֶהֱקֵטֵר עוֹבֵד חַח הַמִּנְפֶּה
 כִּי בַעֲלוֹת עַמִּי הַמִּבּוֹסֶס עַמִּי כִּהְלַכְתּוּ מִתּוֹקֶן כִּפִּי
 מִתְּכֹנְתּוֹ מִזֶּכֶךְ הָאֵוִיר וְהוֹרֵג הַנֶּחֱסֵעַ עָלַי כּוֹרֵעַל סֶחֱלֵי
 וּפִתָּן תִּרְדִּירֶךְ תִּרְמוֹס כִּפִּיר וְתִכְנִין עִם הַיּוֹת עֵקֶר הַסּוֹד
 הַזֶּה יִסְבּוּלְתּוֹ זְכוֹת הַחֲזָה וְהַכּוֹכָה הַרְאִיוֹ שִׁמְעַפְעַפֶּת
 בּוֹקֶעֶת וְעוֹלֶה עַד לַמַּעֲלָה לַסַּמִּים וְעוֹמֶדֶת לַפְּנִיּוֹת
 לַחַיּוֹת כַּחַת רוּחַ לַפְּנִיּוֹת שֶׁאֵמֵר וְנִעְטָה רַבּוּנוֹ וְאִיכָּה זֹאת
 מִמֶּנּוּ עַד שֶׁתִּמְלֹא רַחֲמֵי וְחַסְדֵּי עַל יְדֵה סַפֵּעַ בְּרַכָּה
 וְתִהְיֶה וְלֹא יוֹסִיף עֹכֵב עִמָּה וְעוֹבֵד הַמִּנְפֶּה כִּדְרָתִי וְיִתֵּן
 אֶת הַקֵּטֶר וְיִכְפֹּר עַל הָעַם וְחַסֵּי הַחֲכָם הַכּוֹלֵל כִּמְהֵרָה
 הַזֹּרֵה מוֹסְקָאטוֹ יָבוֹ שִׁמְעָתִי כִּי בִשְׁנֵפֶקָה עֵינֵינוּ עַל
 מַעֲסֵה הַקֵּטֶרֶת וְנִרְאָה כֹּל הַסַּמִּים שֶׁבּוֹ אַחֵר לְאַחֵר
 נִרְאָה סֶכֶלֶס הֵם יַעֲמִים וּמִסּוֹגְלִים דֶּרֶךְ טֹבֵעַ לַעֲבוֹר אֶת
 הַדָּבָר וְאֶת הַמַּסְחִית כִּי עַל יָדָם יִזְכֹּךְ הַזֹּרֵד וְהַאֲוִכֵל
 מֵהֶם בַּחֲפֶז יִסִּיר הַלַּחֲוֹת הַרְעוֹת מֵהַתְּגַבֵּר בְּנוֹסוֹ
 וְאַבְרִיּוֹ וְכֹל הַסַּמִּים שֶׁבִּקְטֵרֶת כִּכֵּר סִמּוֹס הַקִּדְמוֹתִים
 בַּעֲסוֹנִים הַמִּסּוֹגְלִים עַל הַדָּבָר וְהַפֶּלֶא וְהַפֶּלֶא מִמֶּנּוּ
 סִזְכְּרוּ בִּפְקֵי דְכִרְיָתוֹת וְהַלֵּא מִיִּדְגָּלִים יַפִּין לֵה וְנִסֵּ
 חֲזֵמֵי הַטֹּבֵעַ אֲמָרוּ כִּי טוֹב וּמוֹעִיל לַתֵּת מִיּוֹמֵי רִגְלִים
 מִכֶּנֶר קֶטֶן יִפֹּת תֵּאֵר וְכִרְיָא לַסַּתּוֹת בִּבְקֶר לַחֲנָן
 מַעֲיָפוֹס הָאֵוִיר וְנִסֵּ הַפִּילּוּלִי סִזְכְּרֵנוּ לַמַּעֲלָה הֵם
 בַּסַּמִּי הַקֵּטֶרֶת וְנִסֵּ אֲוִמֶרֶס וְאִסֵּ נִתָּן בַּחֲדָבֶס מַסֻּלֵּה
 גַּם הֵם אֲמָרוּ שֶׁאֲכֹל דָּבֵס הַרְבּוֹת לֹא טוֹב יַעֲזֵן שֶׁהִיא
 חֲמָה וּפּוֹתַחַת כִּמוֹת סִזְכְּרֵנוּ וְעוֹד אֲמָר הַחֲכָם הַנּוֹכַח

פרק ו

ומה מעיר עליה כי נקראת פיטום הקטרת על סם
שהיא בחינת פיטומא קורחאלה לבגוף ולנפש וברוך
לקיבו שמתנה כזו נתן לעמו וברוך שמו לעולם אכ"ר

פרק ו בדרך שיכור לו האדם להנצל מהדבר דרך טבע
העולם העליון

אחר מהתבאר לנו בפר' נ' מהסבת העליזות
מהדבר היא אותה שזכרו ר"ל דבר בא
לעולם מפני מיתות כ"ד ועל פירות סביעית וכו' גם
א"ל בפר' במה מרליקין בעון עינוי הדיו ועונות הדיו
וקלקל הדיו וביטול תורה חרב ובזם רבה ודבר
ובכורת באה ובני אדם אוכלין ואינם סבעים וכו' יקל
בעינויכו למכא תרופ' ולהעלו' ארוכ' ורפא ורפא כל מינו
דבר ומסחית וזרות אחרות המתרגשו' ובאות לעולם
וזה לנו לעזרה למקוה יסרא' ה' מה מקוה מטהר את
הטמאים אף הק'בת מטהר את יסראל כראמרו' בפר'
יה אף בזאת טיתפוררו לשוב אחור מכל טומאותם
ומן החמם אשר בכפיהם כי מתנה טובה שהית בבית
בנינו ותשובה שמה מפרה לפושעים ולחטאים והכריו
עליהם טיבו בני' טובים ונאמר תשב חנוט ער רכא
וא"ל ער רכדוכ' של נפש כי לעולם ידיו פרוטות לקבל
טבים וכבר זכרו ר"ל דרכי התשובה ואין פה מקום
להאריך וכמנו וגמרו והבטיחו לפושעי' שלעולם מערי
תשובה פתוחים וים כח בתשוב' ומעשים טובי' לקרופ
בזרדיון כל טבעים טנה כמו שזכרו ר"ל בפרק במס
מרליקין

מַרְלִיקִים מִי מִנְטָה לְמוֹת וְכוּ יֵבֵא אֲדָם לְסוּק יְהִי דוֹמָה
בְּעֵינָיו כְּמִי שֶׁהֶעֱלוּהוּ לְגִדְרוֹ לִידוֹן סָכַל הָעוֹלָה לְגִדְרוֹ
לִידוֹן אִם יֵשׁ לוֹ פֶּרֶק לִיטִים גְּדוּלִים כָּבֹל וְאִם לֹא אִינִי
כָּבֹל וְאִלּוּ הֵם פֶּרֶק לִיטִי שֶׁל אֲדָם תְּסוּבָה וּמַעֲשֵׂי טוֹבִים
וְכוּ וְסֵם אֲמָרוֹ לַעֲוֹלָם יִבְקֹם אֲדָם רַחֲמִים עָלָה יִחַלֵּם
שֶׁאִם יִחַלֵּם אֲמָרִים לוֹ הֵבֵא זְכוֹת וְהַפְטָר וְכוּ וְעַל כֵּן
הַדֶּרֶךְ הַיְסֵרָה וְהַמְגִדֵּל עֵז לְהַכֵּל מִכָּל פֶּנֶע רַע הוּא
הַתְּסוּבָה וּמַעֲשֵׂי טוֹב וְתָתְּ כִּכְגֵּר כָּלֵם אֲשֶׁר בִּהֵם יִסְגֵּב
וַיִּשְׁמַר בְּרִיק וְלֹא יִמְעֲרוּ קִרְסוּלָיו וְלִכְּן מִי הָאִיִם הַחֲפֵץ
הַחַיִּים בְּרִיק לוֹ שִׁיִּסֵּב אֵל עַל הַכָּלָל וְעַל הַפֶּרֶט וְלַעֲזוֹב
עֲוֹנוֹת סִבִּירוֹ וְלִכְקוֹת עַצְמוֹ מִבֵּית וּמִחוּץ מִכָּל סִמָּץ
וְנִרְנֹד עֲבִירָה כִּי אֲנִי שֶׁאֲמָרְנוּ שֶׁהִכָּה עָלָה בֹא
הַדָּבָר הַיֵּא עַל עֲבִירוֹ שֶׁזָּכְרְנוּ מִמֵּי שִׁיִּם בִּירוֹ עֲבִירוֹ
אַחֲרוֹת בֵּין חֲמֹרוֹת בֵּין קָלוֹת מְכֻכֵּן הוּא לִיפּוֹל כִּי
הֵא רַחֲמֵינֵךְ בְּפֶר' בְּמֵה מַרְלִיקִין אֲמָר מִר עוֹקֵב רַעִיֵא
חֲגִרָא וְעִידֵי דִּהֲטֵן אֲבֵב חוּטָר מִלִּי וְאֲבִי דְרִי חֲטָבוֹכָא
כֵּךְ בִּטְעַת הַפִּכְנָה הוֹרַע הַמֶּזֶל וְנִזְכָּרִים עֲוֹנוֹתָיו שֶׁל
אֲדָם וְנִפְרָעִים תִּמְכּוּ בֵּין מִן הַחֲמֹרוֹת בֵּין מִן הַקָּלוֹת
כְּמוֹ שֶׁזָּכְרוּ רָזַל בְּכִיּוֹכָא בְּזֵה בְּפֶר' הַקּוֹמֵץ רַבָּה כֵּךְ בֵּין
תַּפְלָה לַתַּפְלָה עֲבִירָה הֵא בִירוֹ וְחֹזֵר עָלֶיהָ מַעֲוֹרְכִי
הַמִּלְחָמָה רַחֵם חֲסוֹ רָזַל לַעֲבִירָה כִּזְאֵת לְטוֹב חֲחֹר
מַעֲוֹרְכִי הַמִּלְחָמָה כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ בְּפֶר' מִטּוֹחַ מִלְחָמָה מִי
הָאִיִם הִירָא ר' יוֹסִי הַגָּלִילִי אֹמֵר הִירָא מַעֲבִירוֹת סִבִּירוֹ
וְכוּ כִי גִבְרִי מְבַרְקִי בִּטְעָה סַעֲוֹבֵרִי עַל הַגִּסְרִי וְכַעֲיֵן
גִּסְרִי כִי כֹאֲמָר יִמְכָּא בַח מְקוֹם לְגִבּוֹת חֻבּוֹ גּוֹבֵה חֲטָוֹ

והוא ע"ר מאמרו חכמי הטבע מזכרנו בפר' א' כי האדם
 אשר בגופו לחות רעות ומותרות הוא המוכן ביותר
 לקבל הארס מפני גודל הכנת האויר כן מפני הכנת
 המלאך הבא לגבות מטרי חובות כל החיוב אס מפע
 ואס הדבה גובה ממנו ופ"כ הפכה היעו"כ הוא לרחוץ
 ארס ולטהר עצמו מכל עבירות טבירו ויעשה תשובה
 בלב ובגפ"ס ומאד ויתחנך אלקי וכו' ויבסק וברמעה
 יבקם סליחה על כל עונותיו כי ברית כרותה ששערי
 רמעה לא נכעלו בדחמרי' בפר' ח' עומרי' ובפר' ה' א'
 ואס יג' א' הפיל ח' יכער חרס עצמו בתשוב' עסדברי
 הזכמות ובעקתס וכבר אמרנו בפרקי הקודמי' שצריך
 לעמו' סמח וטוב לב ולהכיר ממנו כל הדברי' המולידו'
 עכבון והתפעלות ואין כער גדול מזה כי עובד יגיד
 יראב על חטאותיו אף אתה תטיב אמרי' לסוף ותאמר
 לו אס יחלה ארס ויכבר חוליו עליו מפני מלאו' לחות
 רעות והרופאים יבקסו לתן לו סקאמוניחה אס דבר
 אחר קסה ומר להדריק גופו ולהסי' מעליו חוליו האחר
 יסובו ולא יתנו לו אף כי ידעו שהתרופה ההיא תגרום
 צער והתפעלו לחולה הלא מפני התקוה פרפאו' תהי
 לסורו ולכל בסרו מרפא לא יחוסו אל הכער ההוא כי
 ידעו כי אס יתמו רחמיהם עליו ולא יתנו ההרקה
 ההיא לו יהיו סבה סיכבר חוליו עליו ולא יוכלו לעסו'
 לו מחומת ועל זה נאמר ורחמי רסעי' אכזרי' כן מזה
 המשל תוכל להבין כי אעפ"י שכער חרס עצמו בההיא
 מעתה לו תהיה באחרית חורה וסמחה ויתהפך יגונו
 לג' לה

לגילה ואכלו לֹאֵט בחסכו חפילתו שעבר בהיותו ברפס
 וטיט העונות וכמנורה למעלה ועכסי סב חל ה'
 וירחמה וכאב חת כן ירצו ופמחתו זחת תהיה סמח'
 דבקה בסלחות המעלה והיא טמחה פאיץ חחרו' תוגה
 כי בטמחתם לא יתערבו הכחות הנופיות וזהו טח'ל
 יפה סעה אחת על תסיבה ומעסיכ ט בים בעה' מכל
 חיו העה'ב מפני כי העולם הבח הוא מקיס הסכר
 והחמון ומי סטרח בע'ס יחכל בטבת ואסרי מי
 פכתעלה וכסתלס בזה העול' כי סס פרי מעסי ויחכל
 חמכ חס לחכעלה בזה העולם חין חחר המות סלמן'
 וחין כח בידו לעלות במעלות עור סס ולפיו ינה טעה
 אחת בתשוב' ומעסיכ טיבי טכחות' טעה יוסיף חומץ
 וסלחות ומעלה יכל חיו העה'ב טאיכס לח לתת לחיט
 כמעשהו וכחמר' זל פר' היה קורח' עולם הבח חין בו
 לח חכילה ולח סתיה חלח כי יקיס יוסביס ועטרותיהס
 ברחטיהס ונהני' מזיו הסכוב' כי כל ח' עטרת תפארת
 סהסיב בחייו היא מוטלת ברחסו ומקבל חגמולו עליה
 סנהנה בה מהזוהר העליון ומטיג עץ בעין ממה
 סהסיב בחייו בכח מרחות הכובאות' וכתב הרב ר'
 מלירץ גבאי בספ' מרחות חלקיס חלק העבו'ה פר'
 כ' כי תחמ' תשובה על סני פני' חח' כאמר על הנזס'
 מהחטא והטעס כי טבע החרס לחטא והנה נזהר ולא
 חטא הנה סב מטבעו וחין תשובה כזו ועוריס בירו
 תורה ומעסיכ ט בים טהס הדרך להסליכ מה סכא
 להקלימו' והסן הב' תאמר על הסב מחטאו כחסמעה

ע"כ ופ"כ אתה האים אס בעל נפש אתה אל תחוש
 למעט הנער שתמינ בתחלה בשוכך א לקיך כי תהיה
 ראסיתך מוער ובאחריתך תטנה הסמחה מאר
 והמלט ככבי מיר וככפור מהדסת פרס אותה הסטן
 הוא יכר הרע הוא מלאך המות וסוב אל אלהיך ופרוס
 אליו כפיר ועזוב הסרץ סכידך וטבול במי התשובה כי
 תהפך לאים אחר ויחזור בסרך ככטר נער קטן סלא
 חטא וחבק התורה שהיא אילת חהבים ויעלת חן
 ובאהבתה תטנה תמיד כי היא תטמח את כפסך
 כדכתיב פקודי ה' יסרי' ממח' לכ ובזכותה תהיה
 אהוב לתעלה ונחמד למטה ותיכל לבטל כל בזירות
 קסות כמה דפתח ר' שמעון ואמר כמה הוא חילא
 תקיפא דאודיתא וכמה הוא עלאה על כל מאן
 דאגתל בא דיות' לא רחיל מעילאיו ומתת יולא רחיל
 ממרעין כיסין רעלמא וכו' והנה מה טוב כי תטפל
 לבמול חסד לכל אדם ועס המתי' וזכרת אמר זל בפר
 סדר תעניות בסודא הוה דברתא בטכבותיה דרם
 לח הוה מטוס הוה גכרא דקא מטייל מדא וזכילא לבי
 קבורה וכו' הנה הודעתך דרכי חמת הרכתיך
 במעבלי יוסר כרי סלא יכר כעדיך ולא ימטו רגליך
 והלך לפניך כדקך כי בזחת תזכה סה' יסלח מלאכז
 עמך למדרך בטכבך ובקומך שמענה ואתה רעלך

פרק ז בראשית מיוחדו על הדבר שכתב העולם התחתון
 ואש החכמים האחרונים הרמבם ז"ל בפתיחתו
 לפי' המענה כתב כי התנח האקי התחיל
 במח' ברכות לפי מעשה כמו מעשה הרופא הבקי
 כעירכה לשמור הבריאות מהבריא על תכונתו מעומח
 עליה יקדים תחלה תקון המזונות בראש רפואות ו
 ועכ' הקדים התנח במס' ברכות שהיא תקון הברכות
 והמברך יתברך באלקי אמן לחמו ומימיו עכ' . גם
 אפקרט קדמון הרופא' בכללים התחיל במזון החולי'
 ובררך הנהגתם ואחכ' בסימני פרטיהם ותרופותיה'
 כן אנחנו כדרי לבאת בעקבות הראשונים ולהיות זנב
 ל' ריות דרכו הסדר הזה בדרושנו הקטן הזה
 שתחלה סמנו הסבה ועפ' השלשה עלמות מהרב' כרי
 לבא אל המשובב' והורענוך הדרך לשמור הבריאות
 ועכסו ראינו להביא בפרטות איזה דברים וסגולות
 מיוחדות לסמור הבריאות וגם להסיבו לחיתנו אם תא
 יתמוטט ובפזר העוז האמתי כי לא יפול לא יטל כי ה'
 יתמוך ירו כסמור הסר' שהתחלנו בראש הדרוש בפה'
 חנמי הטבע והרפואה הסכימו יחד וספרו בטבת
 הטריאקה באמר כי מתקרבת במחר מור
 א הטבע והנפש החיונית ומתייחדת איה בסגולה וכמו
 שביץ הנפש החיונית והאוויר הארסי והמעופט בסגולה
 ים התנגדות מופלג . כן בין הטריאק והנפש חיונית
 בסגולה ים התקרבו עכ' ועכ' כל הטבעי הסכימו
 יחד פריחה וטעמה מועיל ואמרו כי לפקות כל מהם
 ויחבל

ואכל ממנה ב' פעמים בשבוע כשיעור זית קטן בכל
 פעם • והנפש היפה תחללה וחניכי הדעת שנספס
 תקיץ בס' ואינם יכולים לאכול ממנה על כפי יסחונה
 וישימו ממנה על מקום רפדוף הדפקי ועל הלב ויריחו
 את ריחה ומה טוב כי תסרה מעט ממנה בחומץ חזק
 עד שיהערכו יחד סניהם ואחר כך תטבול בה חספוס
 חדש ובלעהאספוס את החומץ והוא המרוקח •
 ולעילם יסא ארס בדרו חותו האספוס ויריחו בו בכל עת
 ואחולה כריך ט' אכלנה לפחות ט' סעות חחר החוכל
 וקורס האוכל כמו ו' סעות ובטאר הימים טבין הסבוע
 מלכר הפילולי טכחבנו וכן חותו העירוב מהתאנים
 יבשים והאנוזים והרוטח טזכרנו טס אסר תיעלת זה
 העירוב הוא גדול הערך והמעלה וטוב כי תאחו בו
 וממנו אל תנח יריך כי במציאה מצאו חותו הקרמוני
 והיה אכלס לסור • עוד סדרו פילולי עשוי בזה האופן
 ביטוניק' חכי אונק' פינפיכילי חכי אונקי • קמידרוס
 א' אונקיה • מירה מבחרת חכי אונקיה אלוחי פטיקו
 אונק' וחכי כרכוס חכי אונקיה • בולו ארמיכ חו מזרחי
 וטוב חכי אונקיה ערב הכל יחד והריקס קורס עד
 סיהיו מהורקים דקיס לעפר ועסה מהס פילולי ומהס
 תקח א' חו סתים בכל יום • ועליך לתת ריוח בין
 הדבקים ולטים הפרס בין הימים מדבר אחר בנתיס
 כגון מעירוב התאנים הנז' או מהטוריאק וכיוכא בזה
 כל המאכלים שתאכל טוב שתשים עליהם מעט מאלו
 הרברים מנזכיר מחוקים שרת לעפר מעורכים יחד
 ותשימם

וחסמים על כל דבר שהם ראשון לתוך פיך בבקר
 ובערב וחסמיהם מעט לפי ראות עיניך ואלו הם
 באנדולי ארומים חכי אוכקיה קנמוץ בטסג' דרחמי
 וחכי כרכוס חכי דרחמי ואחר האכילה טוב לאכול
 זרע גר לבן מתוקן עם מעט פיקלדו ובערב קורס
 חכילתך כמו שזה חזיון טוב לקח מזה המורכב
 היינו בוקארו דוסטור אוכקיות זרע גר וקנמוץ
 ואלמג' מהודקים הרק היטב מכל א' מהב א' דרחס.
 סאכדולי ארומים וכרכוס מכל א' חכי דרחמה מעורבי
 הכל יחד עם בוקארו הנו' ועסה כל מאמצי כחך
 פיהיו מעיך דפי כמו שזכרנו לך בפר' ר' והכפל לחזק
 ואלו האנשים הרמייס תועיל ההזקה בחוד אחד
 למרס בבריאותם אם לא יהיה להם חוזה שלסול
 תמידים הטבע דורך בו לרחות מותרות הרס וכפ' אל
 האנשים בעלי בטן וארומים כאררת סער וחזקים
 והחוכלים למערני' דברים הנותני מחיה רבה לחברי'
 טוב ההזקה לשחות כל ג' ח'מים ואל ירבו להוביא
 דם בכל פעם לא כמו ו' או ז' חונק אך אם יקוץ בזמני'
 מחוזגים והלבנה מוכלחת ורעכי הדם הזך יתעורר
 בזריחת השמש והקוליריקו בחכי היום והסיחרי
 בטקיעת השמש והלבני' בחכות הלילה ועל כן יש
 סחטב סכריך להקיץ כפי חלוקת העתי' ובזמן תגבורת
 כל א' מהם כפי חלוקת טבעי החנטיס והחולחי' ואחר
 כי כל החוליים הם גוברי כחרס על זה הסדר בחרב
 עתות ימי חיון היינו בילדות ובמחרות ובזמן
 העמידה

פרק ז

הפמירה • ובזקנה • ולעולם כסתקיו דם טוב ביום
 סקודם ההקזה לקחת איזה תרופ' מטלמלת אם דרך
 פה של מעלה או דרך פה של מטה • ועד כאן אמרנו
 לסמור הבריות • ובזמן סח' ובא קרחת הזהר עד
 שלא עשה מרובתו הארס שלא לנהוג לא בחלל חנוף
 ולא מבחוץ בעור הבשר דברים הפותחים בעטיסותם
 חלקי החזה יען כי עושים הדרך לארס ללכת אל הלב
 בא כחות הנפש לפאת חובה • אמנם מיר נהוג ברברי
 המקררים במעט ומיבטי הרבה כהי שלא יבא העפוס
 וההתלהבות ועוד כי דברים לו מחזקי הלב ועוברים
 הדרכי החולכים אליו והארס אינו יכול כ' לרוץ סמח
 ניותר תדיר ממנהגך תן מזון לאבריו ועזור תעזו
 אותם בדברים קלים וטובים ומתנבדים לארס ויהי
 לעולם מעט חמוכים וטוב כי תערב בכל מאכלן
 מהרברי קורדיא וכולו ארמיכיו או מזרחי וכל מאכלן
 יהיו טלוק וחמוץ עם מיץ האתרונ גם כל פרי קדש
 הלולי הוא • ותכף סתרבים טבא הקדחת טוב למסוח
 על הלב ועל מקום רפרוף הדפקים וכפות הידים
 והרגלים מטורחך או סמן עקרבים ססדר עסייתו
 הוא בזה האופן • קח סמן וית זך יסן מממנים טבה
 לפחות כמו ח' חונקיו וטל בתובו כמו חמסי עקרבי
 עד סילכו לתחתית הכלי טבו מתבטלים • וטוב כי
 תעטנו בזמן הקיץ • ורע כי הוא מסוגל נגד הארס
 ומזה תחשת על המקומות הנזכרים גם על כל מקום
 פיתחה היות טס כמו פכע או חבורה או כל נגע •

ואם האטומאכ' איז דאס מאלל טוב להקיא ועס
 כל מאמאי כחך על זה כגון שתעזור הקיא עם מים
 חמין וחומץ או סמץ או כיתמים חכבעות יריך בפיר
 ובבית הבליעה עד מקום סידך מגעת עד שחקיא
 ומיר אחכ מים ההדקת טלא כדרכה אחריר עטות
 מהרברי' הנחוגים ועליהם תוסיף דוחסיכה או קסי'את
 או סירופו רוסאטו סולוטיו כמו ב' אונק' ומעט מלח
 וסמץ ויאולאטו ותכף טעמ' פעולתה תסי'א' פיטימ'ת
 קוריאלה על הלכ' ועוד טוב לתת על האטומאכ'
 הדברים הדוחכיים והמשתחית את הנפש והם נחת דוח
 אל הלכ' ועוזרי' כחו כגון אשיכ'ו ומיכטה ומליסה ורוסי
 ובמים' וקליפת האתרונ' עזי אלמונים וסנדולי
 וגרופלי וקנה בושם וכיוכא בזה' וגם תחת אכילי
 הזרועות תשים זה התערובת פרחי קאמומילה ופרחי
 ההרס אגוז כיפרים וסנדולי ובטלם יחד במים ופרת
 במי אותו הבטל אספוג או בגד פסתן או דבר אחר
 נשים תחת אכיליך ויהיו מעט חמים או פושרים' ואם
 הנגע המתראה לא יהיה בסוקי' מן האדכובה ולמטה
 מים ר' וינטוסי ב' מהם סכיב למקום הישיבה' וב'
 למעלה ממנו' ותכף אחר שהסירותם מעליך עשה
 ההקזה' ואם לא יתראה הנגע עשה ההקזה בכד
 הימין ואם יראה הנגע עשה ההקז' באותו הכד מהנגע
 כדי טלא יכנס הארס בכל האגף אחכ חם נראה הנגע
 בראש או בזקן עשה ההקז' בורירי הראש סמוך לגודל
 סיר מהכד טכו הנגע' וכסיר את הנגע תקיזרם

פרק ז

ארבה מחולה כפי שיוכל לסבול טבעו ומצנו גם לפי
 זיכור ועכירות הדם היוכה תוסיף או תמעט ובאנסי'
 תחלוסיס ב' חונק' יספיקו לך' ואל תקיזו בהיות לו
 השחפת הקרה אל המתן מעט עד סיתחמס' ואם
 תראה שהרפק חולך ומתחלש ואינו עומד במכבו אל
 תקיזו כלל' וטוב למזוח על הכבר ועל הכליו בסמן
 סנדוליכו' וכלב' או ר' טעות תן לחולה דברים לאכול
 ויהיה מעורב בהם מעט טוריאק' ובדברים הקורדיאי
 סזכרנו ויום סנותנים לחולה הטוריאק' עם מעט חומץ
 ויפה עוסי' ויש שתבף פעם אחפיקט' ויזין אם יכטרך
 וההרקח סלא כדרכה ותמסיחות הנו' כותנים הדברי'
 קורדיאלי ועוסיס הפיטימה אל חלב' ואחר פעם
 פעולתם עוסיס התקזה ובמקום סאל' להקיז דם
 כותנים התרופה אל קורס כותנים הדברים קורדיאי
 ועוסיס הפיטימ' אל חלב' ואחר טעשו פעולתם עוסיס
 התקזה אם יזימין חבורך כאמור' וא' תמתין התעכלו'
 תלחה לתת התרופה וגם א' תמתין היום הטוב מחבירו
 כי לא תרע מה ילד יום ולא תרע אם זמן יספיקך כי
 חוליים או הם בלתי מובילים מפני כח רתיחת הארס'
 וגם הזהר מלתת לו לסתות כרי לעורר הקיח דבוי
 אחר חלא החומץ והמים חמים או השמן סחמרכו'
 והסמר מלתן לו הדברים המקיחים בכח עכוס מפני
 סני דברים' הא' כי הקיח הבלתי מובל הוא פותת
 דרכי החזה והארס מפעפ' אל חלב' והב' כי הדברי'
 המקיחים מלבר מה שחזרכו טעוסיס הבטמים כמעט

ים להם תכונה ארסיית וד' לו לטבע להלחם באויב א'
 ולח להוסיף עליו הרוה על הפריחה . ואחר ההקאה
 והפיטימה קודם ההקזה כריך להניח החולה מעט כדי
 סכחותיו ויכלו להתחזק וגם לעשות לו ההדקס שלא
 כדרכה כמו תזכרנו והתרופה היותר מועילה לפי דעת
 קצת מחבמי הרפואה היא הטריפיר' פירסיקח לפחות
 חכי חונקי מעורגת עם ב' דראס קונפיקציונ'ס חמין
 ובמקו' פחין הטריפיר' הנז' קח ריאסיסה ותחת האמ'יק
 הנז' במקום טאיונ'ס חכי קח ריאמ'סה ופירופ' רוסאטו
 וכמרה הנז' ועליך להוסיף על הסיפור הנז' כפי כח
 וחוזק טבע החולה . ודע כי חס הקדחת היא בלחות
 דקות וחמות החולה יקרה לו כמח גדול והתלהבות
 רב בגרון והלסון שמור וכחב גדול כדאס וגם לפעמי'
 יבא מדעתו . ואם היא בלחות גסות הקדחת יהרחת
 חלום והמקרי' הנז' הם יותר חלושים . ואם היא בלחית
 הרקות ט' ב' במחר מאד התרופה הנזכרת . ואם היא
 בלחות גסות טוב הטריפירה פירס ק'ה הנז' ותערב
 בת' כח מעט חגאריקו וגם פילולי חגריגחטיווי חס
 חס לבדס חו עם פילולי מפומי בטירנו ופירופו
 דוסחטו פולוטיוו טובי' . ולרכי הטבע והחלושים תן
 ריחקחטוליקון א' חונק' . ריאפיניקון ב' דראס עם
 חגאריקו כמו חכי חונקי' ברוחב וגם הפילולי שהזכרנו
 למעלה הם כנגד הדבר ט' כי לכל לח' גוברת ומהס תן
 לחולה א' דראס וחכי חו יותר כפי ראות עיניך . ודע
 כי האגאריקו מוכטח וטוב הוא מסוגל בכל לחה
 גוברת

פרק ז

נוצרת והוא מתנבד לארס. והתרופה הרבה היא
 טובה מהפילולי והליטוריו אמיק הוא טוב במאד
 מאד כנז' ויחר התרופה ביום פאחרית תן הטריאק'
 א' ורחם מעורבת במי ורדים ג' אונקיו ומעט חומץ
 רוסאטו. ואל תירא מחמימות הטריאק' כי במעט
 הכמות הנז' עם המים הנז' אינה יכולה להזיק לשום
 אדם וכבר ירעת כמה סכחות כל החכמים נגר כל
 הארסים ואין סבולתה זאת מחד איכות הדברי' טבת
 אלא מחד סבולת נסתרת ומתת אקים. והמעולה שלא
 תהיה לא חרסה פחות מר' פנים ולא ישנה יותר על
 לב פנים. הנה לך דרך תרופת החולה והדברי' טמחר
 תמחר לעשותם ואעפ' שמתיך הדברי' סכתבנו תוכל
 להכין מזונם והדברים הטובים וחרעים לו. מ' כח
 סיהיה לפניך סלחן עריך עוד נזכירם ונערכם לפניך
 הט חזקך וסמעי דע כי באלכ' ואכיכס אמרו סהמזו'
 צריך סיהיה מעט ותדיר ומדברי' קלים מבוסלים עכ
 דברים חמוכי' ועם חזרת ולטוגה ורמזי' ומיץ חתרוגי
 ולימוכי' ובארצבי ומאריכי' וכיוכא בזה. ומזונם יהיה
 עופו' וביכס בת יומה מתרנבילת סהיא הקלה סכבבי'
 ודברים רכים. ובחולי זה אמרו סכריך לתת יותר
 מזן לחולה ממה סכריך לתת לשאר החולים כי מלאה
 הורידים ממזון הוא מתנבד לחידים הארסי' מהאויז'
 זמלחת לפעפע וחיון יהיה טוב ולכך וריחכי וממזג
 במים סזהב רותח ככטנן בהם חו' לפחות תחת הזחב
 סבא ברזל ומאותו הפרזל סינדרואס הנקרא אפיארנז

וזהו שהחולה לא יסגף עצמו בכחא אמת' תדיר יהחץ
 ביו וגרונו במים הנו מעורב בתוכס מעט חומץ והגם
 כי לרוות כמאנו יסתה מעט מהם לא יזיקו לו וחקמי
 המחקר היו נותנים לסתות לחולה זרע קאדרו כנטו
 דק לעפר מעורב בייץ טוב וחי יעץ כי בחקרס מכאנ
 היותו מובהק נגד ארס הכמהין פונגי בלעז ודע כי
 כל הרברי' מעבי בסמים כגון קנה וקנמון וגארופילי
 וכרכום וכיוצא בהם הם טובים לתת מהם לחולה אך
 במשפט כי הגם פלפי חמימותם אינם טובים לקדחת
 להכיר הארס מן הלב הם מענלים והבולו ארמיניו
 מזרחי והטירה סילאטה הם טובים ומעולים לכל
 הארסיים לא פלזה החולי הבולו ארמיניו טוב ממנה
 ולשאר הארסים היא טובה ממנו אך כי חערב בתוכה
 מעט בולו ארמיניו וגרעיני הזינפרי עם חומץ חזק
 מוזג לפי הקדר סקדר גאל'נו כי תכף עוכר דרכי
 החזה באופן שהארס אינו עוכר אל הלב ובני מעים
 ועי' הקיח הטבע מקיחו מכחוצ ויעיל בין
 קורס סיסתה הארס בין אחר ססתה אותו אמנם תכף
 ומיר האמת כי יועיל יותר קורס סתייתו ודע כי כל
 חכמי הרפוא' הסכימו כי בין לבריא לעמוד בבריאחותו
 בין לחולל להבריא חותו מעולה על כל הרפוא' הבולג
 ארמיניו מזרחי דק לעפר מעורב בייץ לבן טוב וריחני
 והעיר גאינום כי בימיו זה לבדו בכחו העכוס הבריא
 בעת הדבר חולים אין מספר והעמיד בבריאחותם כל
 האנשים שהרגילו בו וכרי סתה'ה מכיר את הבולג

ארמיכיו מזרחי המובחר • דע כי בריך סיהיה ארמיהם
ומעט כרכומי ורך ויפה • והטירה סיילאט' היא גם כן
ארמית וחמוכית • ובהם ומעט מתרבתות ואינה
מתרבת אלא הירים • ודע כי לפעמים יבא הרבר
ובתחלתו ירוקק החולה דם ובהיה סעתא אינו טוב
הבולו ארמיכיו ולא החומץ ולא סוס דבר סעור •

אררבה עזור תעזור הטבע בדברים סמרחבים החזה
כדי סהחולה יוכל לרוקק כל הרם הארסי • והחולה
מזה החולי איך ראוי סיסן הרב' ובפרט בתחלת החולי
כי הוא מזיק ביותר ודי לו סיסן בין היום והלילה כמו
ה' אלו' סעות למרבה ודע כי סרס הזירוארואה היא
טובה במאד מאד בין לבריא בין לחולה סיסאנה עליו
גם יאכל ממנה כמו חבי זית קטן בכל יום על הכוס
להחלימו ולהחיותו • וחדר סהחולה בתוכו בריך סיהיה
רחב ואוירי אך לא באופן סיניע לחולה וסמוך למטתו
יהיו כטוויים לעולם סריכים טבולים בחומץ מעורב
בטריאק' כמו סזכרנו וסמוך לו ועל מטתו יהיו פרחים
וסוסנים ודברים ריחנים סהם מסמחים לבו סלחולה
ובמקום סתירא מסיבוס הרעת סיס תסיס על מכחו
ספונ אורבר אחר סרוי כמו ורדים וחומץ ורדיו ואס
לא תירא מתכומה הוסף מעט כרד אס לא יקוץ החולה
בריוחו • וכל סס סעות החלק סמלותיו וסריכיו ועסס
במה סנזכיר בפר' הבא בע'הו • ודע כי אס לא תעסס
זה מלבוסיו גם סריכיו ומטתו ואויר חדרו ימיתו אותו
מעני תכובת הארס סבהם ויפעעצו בו והס יהיו סבה

למותו : ואים או אמה כי יהיה בהם כנע קודם בא אליהם
הקדחת' דע כי סימן לו מפני כי טבעו הוא חזק סדחת
החרם מהאברים הראשיים הנכבדים והקדחת היא
תקרית לו מחמת הנגע אשר נקראתה אבעבוע : ואתה
דע לך כי ים מהם מארבעת סוגים : האחת הסחורה
והיא היותר רעה מכלם : ושנית אליה הידוקה :
ושלישית הכרכומית : ורביעית הארומה : וכל עוד
ש' תחזק גוון הארמימות ויטה אל הסחורות היא יותר
רעה : ולפעמים יבא כמין נפח והוא רע ומר מכלם כי
יורה שהארס הוא ברבוי והלך אל הלכו אל האברים
הראשיים ונסתטח א קבה גבולס וזה הנפח יורה עליו :
וררך תרופת אבעבועות היא קרובה אחת אל אחת
וכריך לבטל תחלה הבועא ברבדים מבטלים הלימה
כגון תאנים יבסי' וחטה לעוסה וכיוצא בזה : וסמנתי
כי הבכל לבן ופיח כבסן וסמן זית סלוקים וחר הם
טובים ומקובלי לזה לשנים על הבועא וא' תבפה זמן רב
לבטל הל חה כי שהייה פוכלת ולית דין בטס ולאתיכל
לעמוד חלא מהר מעסיך : וכיון שטהה הבכל הנזכר
על המורסה כמו חבי יום או יותר תחתוך המורסה
סתי וערב כרו סיוכל הארס לכאת החוכה לה וסים
עליה חתאה ועלת כרוב : או סאר עם כרכום וחלב
אמה ואפי' יראה לך שהארס יבא ממק גס כל דבר
דע שהיה בה הזהר לנפטך אל תסגור המורסא כל כך
מהרה כי היא מסוכנת עד ארבעים יום ועל כן טוב
להניחה פתוחה עד זה הזמן או יותר עם סמיר הסדר

אכל הדברים הנז' למעלה • גם ט"ב למסוח סביב
המורסא בסמך ודר וחומץ ודר ומי ורדים ומכל מטמר
בכור לבך אתה ההולך לרפא חולים או לבקר אוהם או
לעשות ברכיה' כי בקור חולים או בקרא חסר על אמת
וכמעט שטוב לעשות כמאמר דוד ע"ה שאמר טרעיו
ואוהביו היו עושים עמו בחלותו כמו שכתוב אוהבי
ודעי מכנר נגעי יעמודו וקרובי מרחוק עמדו והא לך
הסדר שתשמור אתה החולך לרפאות החולי' כן תדבקך
הרעה • ואכלת בבקר בבקר וכמו שאמרנו למעלה
מהפ' לולי שזכרנו ומהטוריאק וטוב כי תקיז דם מעט
אחדם אתה כריך להקיז או כי בעל דם אתה ומשמך
בשרך לא ירזה • אך שתשמור לעשות הסדר שסדרנו
לך בכל חלה • ותעשה הרקה ע"ה הפילולי הנז' היינו כי
תקח מהם כמו א' דראס או לפחות חכי דראס וקח
תריר מהם וגם מהעפר קורדיחלי עם הבולי ארמיכיו
וגם מהתרופות שזכרנו כפי רכונך יך במשפט שלא
תהיה ח' תקנתך קלקלתך • ובלכתך לבקר החולה
בוס סיפתחו כל החלונות והדלתו' מחדר החולה קורס
שתכנס שם עד שאויר מהחדר ההוא יזכך מעט ועמוד
לו מרחיק כמו ו' או ז' אמות ואם תקרב אליו הזהר שלא
תשאב מרוח פיו ומהבל שעליו • וטוב כי עמוד האם
ילך לפניך קורס הכנסך שם או גחלים בוערות וחס
אוכלה שתכניס בחדר קורס בואך שם כי האם מזכך
האוויר • וטוב כי תשים על האם ועל הגחלים כדר
נפרכוס עם כל ראשי בשמים ולבונה וקטרת זכר כמו

מנזכיר בפר' הבא בע'הו' • ובדרך תסא האספוג סרוי
 בחומץ וטריחק' סזכרנו חו' קליפי חתרוניכ להריוח
 בהם חו' הכרורים מביטמים מעסה דוקחי מכל חבקות
 רוכל • אך טוב מכלס האספוג הנז' חו' הכרור עסוי
 כמתכונת סנזכיר • ועל האספוגמכא והלב סיס כרור
 מדברים ריחניים סזכרנו ובטח בחלקך וחליו התפלל
 והוא יסמור כאחר ובאך • והכר פחד מלבך ויראה
 מבסרך ורעיוניך חל יבהליך כי ה' יהיה בכסלך וסמר
 רגלך מלכד ותתענג על רוב סלנו' •

פרק ח בסגול' מיוחדות על סדנר מטבע סעולם סאמנעי •

כבר זכרנו בפר' ה' איך ע' העסונים וההקטרות
 היו מורידים הקרמונים הכחות העליונות על
 התחתונים ואיך בסגולה סבתאי ומאדים ומחברות
 אחרות רעות הנותנים איכות ותכונה רעה בחויר
 ומעפפים אותן וסמה מהוים החיה רעה הס דומים
 לתכונת עסן העולה מדברים סמ' לים ריח רע ואיך
 ע' חלוק העסונים סיהיו מתנגדים לאיכות הרע ההוא
 כוכל לזככו ולהמית הספיפון עלי אורח כמו סירעת כי
 סבתאי ומאדים מתיוחס טבעס לטבע הדברי המעלי'
 ריח רע ועל האופן סזכרנו בפר' ד' וניבול סמייהו
 וניבול קרו להו' ומכאז כוכל להביץ סוד גדול מסודות
 הסגולות כי סמעתיו חומרי' ויס מנדולי הארץ כוהג'
 בזה לסמור הבריות בזמניכ חלו ולא ידבק בהם
 מחומ'ן הרעה • אמרו כי חס אדם יכא בבקר בבקר

פרק ח

אל בתי כסאות וסס יפתח ויסב סס בפה פתוח' כמו
 חמי סעה עד שהכל והריח המטונף ההוא יתעבמו
 בו וכה יעסה יום יום אמרו כי מנוסה להכלל מכל פגע
 דע כל יומי' ונוכל לומר ססכת זה הדבר המסונל הוא
 סאחת מסתי סבות' דאסונה כי מבואר לטבעיים
 סההרגל טבע סני והוא על כל דבר שלטון ואס ירגיל
 ארס עבמו אפי' לאכול סס המות לא יזיק לו הגס כי
 לבסיף ירב' אכילתו ממנו זהסס ההוא יתהפך לטבעו
 וטבעו לו' זהעד על זה מאות' הנערה סנסלחה במתכ'
 לאלכסנדרוס מוקדון שכל מאכלה סיהסס המות ועל
 כן המריח בבקר את הריח הרע והמטונף ההוא הוא
 מרגיל ככה כחותיו הנפסיות וכל הדגסותיו אל הריח
 הרע ואל האויר המעופס וזה וזה לא יזיק לו' וכבר
 ידעת כי פי' האויר כל הדברים מתקרבים זה בזה'
 דכוני כל הדיחים זהקולזכיוכאבזה' סנית כי מבואר
 לחכמי הב' אבה וה' בוט סזכר הרב המור' זל ובן עזרא
 בספר העכמים כי בכל עת שהיה רוכה הכהן העובר
 לסבתאי להוריד ממנו ההכלחה וסכרכה היה מכפה
 פתים ירועים סהוא בממטלתו והכלחתו ולובס בגדים
 סחורי אסר הס מחלקו ומר ח את ריחיו ואוכל המזונ'
 אסר הס חלקו ונחלתו וכל מעסיו ודרכיו וחנועותיו
 מבקס להרמות לו ולא יסור מזה לעולם עד ספי'
 סהרמות הזה הוא קונהו לאהוב כי מבואר סהאבה
 כופלת בין הדומים ומספיע לו ספע ברכה והכלחת
 הסך מה מספיע לכל מקום אשר יפנה' ועל כן נוכל
 לומר

לומר סעי' הפעולה הזאת בהריח ארס את הריח הרע
 הזה הוא מקבל הדמות והתיחסות בטבע סבתאי
 ומארי' בהריח את ריחם עד שמתהפכים לו לאוהבים
 ומספיעים לו כרקה כמו שהיו מספיעים אל כוכניהם
 ועובריהם . והסגולות המיוחדות המתנגדות לכחם
 וטבע' סיפרנו לפרט סבהם יעס' ארס הבית והעליה
 וחרר מסכבו והמקום שהחולה עומד בו על ערסדיו
 גם כל כליו ובגדיו פעמים וסלם ביום כמו שזכרנו
 בפר' הקודם הם אלו . ראשונה לקוחה מסוד חכמים
 ונבוכי קדמוני האבטגניכ' קח כרכו' אמבר'א ומסקן
 ועץ לווי ועץ בלכאמו ונרעיני הלאורו ונרופולי ומירה
 וקטרת זכר . מכל אלו בכיוון יסר עד סריח אחד מהם
 לא יסתור חבירו ולא יעדיף עליו והדיקט לעפ' וערבם
 יחד במי ורדיו' עם מעט אמבר'א בתוכם ומה המורכב
 עשה כמין פילולי ומהם תעס' חדר מסכבך ובגדיך
 ומקים סבתך . אחרת לקוחה מחכמי הרופאים אשר
 אמרו שמעטנים חדר החולה וכליו ובגדיו וכל אשר לו
 בכל חמסה או עשה פעות וגם טוב לכל ארס . קח
 סאנדולי . ורוסי . והרס . ונרר . וטרמנטילה . וקטרת .
 וקליפי רמונים . וקליפי תפוחים . עם מעט גרופולי
 וכרכוס . בערב כשתלך אל מיטתך טוב כי תקח
 גחלים תוך הכלי סבו מחממים את המטות שמכסהו
 מנוקב וס'ס בו קטרת זכר או א' מהמורכבי' הנזכרים
 עד סיעלה עס' וענן הקטרת יעלה למעלה מגב הכלי
 שהוא ואז חמם הכדינים והמטה אשר תשכב בה . וכא

פרק ח

תעשה בין בימות האמה בית בימות הנסמים בזמני
המעותרים לכך • וטוב כי תסכב תחת אהל סגור שלא
יוכל האויר לסלוט בך ולעבור טמה • ועשה ג' בתוכו
פיסון אס מאדברים הכז' או מדבר אחר טריחו ערב
וטוב • והכדור שתשא בידך טוב כי תעטנו מהסמים
סזכרנו למעלה ראסונה בפר' זה כי אז טוב לך ומסוגל
מאד ואס לאו תעטה אותו מדברים אחרי ריחני' אטה
מנו הבטמים וסדרו אותו ומסס תבקטנו כלהיות
מעטהו מפורסס לא אסימנו • ודע כי החומץ עם
הטריח' סזכרנו גס האתרוג' וקליפיהס טוב • וטוב
כי תרגיל לרחוץ פניך וידיך לפעמים עם מאלוסיחה
זמי ורדים • וסכלל כל דבר טריחו כודף וטוב כריח
טרה טוב לנהוג בו וכבר זכרנו לך כי י' סמים טהס
בקטרת הס טוב' ומעולים אס להריח או לעטף בהס
ארס וכלים • ועו' כריך אתה לרעת סחכמי התפונה
חלקו המתכות והאבנים טובות כפי מתולת הכוכב'
והס אמרו כי הזהב מזוקק טבעתים ומה טוב ומה
נעים זהב פרווי' טעוטה פירות טוב ליסא עליו • וקבת
מהטרי' הנהיגו למסוח הלב בזהב פוטחילו וחוח סמץ
עסוי מזהב כמו' פידוע לחכמי ההזלה מתכותו
ומעטהו • וגס לוקחים טפה ממנו כל ב' ימים מעורב
במאלוואסיחה כי בזה נותנים עז ותעכומות חל הלה
ולכחות הנפטיות להתכבד חל הארס האוירי • גס יס
חיזה אבנים טובות סבסגולת הכוכבים עליהס הס
טובות ליסא עליו אס קטורי' בזהב או בלתי קטורי' כל

עוד יגעו בצמר האדם ויתחממו מחמימותו כי אז
פועלים בקבולה נסתרת מפני איזה אירי רקי סיוכחי
מהם בלתי כרנטיס רק לרקי הנפטיות והם חוכן
הקרבונקולו והנפירו והרובינו והריחמנטי והמורגל
והבן הרוספו * ומפני אקור מעוכן לא אגיד לך מה
סזכרו התכוניים האלו מחופץ קטירת האבנים האלו
בזהב לטעות ידועות וכפי זריחת חיזה כוכבי ובמבט
חיזה מזלות גם עטיית תמונות טונות בהם וחקיקת
כורה כנגד כורה להזיל רוחניות ספע הכוכב עליה
וכבר בא זכרון בקשר דברי הימים מהפילסופים כפי
פעם אחת היה בנפולי דבר גדול ועכוס מפני עפוס
חאור והחכם וירזיליאו עטה תכונת נחש מזה לטעות
ידועות והטליך אותה הכורה בבור ומיר המנפה
נעכרה * ואחר שלט מאות טנה נמכאת אותה הכורה
ולקחו אותה מן הבור ומיר התחיל הדבר והמנפה
בעס * עד כי עמדו חכמים סבדור על הדבר ולקחו
אותה הכורה והטליכו אותה טנית בבור ההוא וכתמו
אותו ובנו עליו בנין גדול לבל תמכא עוד ברורו הבחי
והמנפה נעכרה * ורחמנא ליכלץ רחמנא ליסזבץ
מלהעלות זכרונס על קפר פץ יבאו הפפחי והתלמורה
טלא טמטו כל כרכס לטעות בהם * ולנו ערת יסורין
איץ לנו כורך מחלו הדברים כי נבהו למעלה למעלה
מטמי הטמים טנה ומגן להעזר ולעכור הת הדבר וית
המטחית ואת המנפה גם לחמר נמלחך המטחית הרף
ידיך ובטס חלקיכו נדגול ולא באוסף חחר כמו שתטוב
תרחה

תראה בפלאות מתורתינו בפר' הבא בעתו

פרק ט בפלאות מיוחדות על סדר מדרגה כעליון

משה סכתבנו בפר' ו' כתבא' לנו כי העקר מהכל
 תלוי בו הוא לטהר ולקטט אדם עצמו ולעזוב
 כל כדנוד חטא ועון ולסובאל חלקיו כי חנוך ורחום
 הוא נושא עון ופסע וכחם על הרעה ומוקבל תשובת
 חסבים אס כבנים אס כעבדים ולהנן מהחלואי ומכל
 דברים רעים כתבנו לך היות התורה מסוגלת על כל
 דבר כי היא איילת אהבים שמעלה חן ונטורי מנטרא
 וטוב כי תקיים קרא והגית בו יומם ולילה ונגפ
 לא יקרב באהליך בודאי וכאמרם אל במדרג רסבי
 פר' ויקהל כי אדם כיכול בנינה מנ' ריכוס מרינא
 דהאי עלמא מרינא דמלאך המות ומרינא דגיהנם
 וכו' ומהסגולות המיוחדות טבה סמנו חכמים הוא
 מעסה הקטרת סרוזה מסר מלאך המות למסה רבי
 ע"ה סעוכר את המגפה ואת המסחית וגם זכרון
 הסמים סבו ופסוקי דאתמרו ביה עוברים ומניני והס
 כתרים לפני הפורענות ורזא דח' אתמס' בירנא כתב
 האלקי הרסבי סס די בכל אתר דקאמרי בכוונת
 וברעותא דלבא עוברא דקטרת לא סלטא מותנא
 כההוא אתר ולא יכלין סנאסון דישראל לסלטאה על
 ההוא אתר וכת' סס תח' מאן דרינא רדיף אבתרית
 אנטריך להאי קטרת ולאתבא קמי מארי דהא סיועא
 הוא לאסתלקא דיביה מיביה ובהאי ודאי מסתלקין
 מיביה

ויניח אי הוא תילא בהאי לאדכרא תריץ זמני' ביומא
 נכפר' וברמסא דכתיב קטרת סמים בבקר בבקר
 וכתיב בין הערב' יקטידנה' בהווא' אחר דלא אדכר
 ובכל יומא עובדא דקטרת דיניץ דלעילא פריץ בית
 ופנאיה סלטיץ עליה כגין דכתיב קטרת תמיד לפני
 ה' וכו' ופס' ז'ל האריך וספר בסבחו ומה טוב ומה נפי'
 תקון שתקנו בו קדמוננו שהקדימו בו מזמורים' סיר
 מל פנעים שמגין על כל פנעים דעים' ומזמו' יענך ה'
 ביום כרה סאנו מתפללים אל ה' יענו ביום קראנו'
 ומזמו' ה' א בקכפך תוכיחמי סיטרו דור פ'ה להתפלל בו
 כל אים מרוכה בחלאים' ואם תפקח עיניך תראה סבו
 מזכרו כל כנפי הדבר והמסחי' והקרחת ארסיית ועל
 כל אחר ואחר מודה בהם לאלקיו סבאים על פונותיו
 ופסעיו ועליה' סואל מחילה ותחנון' והס' אונך וסמפ'
 מזמור לדור להזכיר' אולי אחר להזכיר ולהודיע כל
 מיני הנפעים הבאים מחת האלקים' ועכ' על כלם
 ראוי לזמר כאמרס' ז'ל בפר' הרוחה סמברכי' על הדעה
 כמו סמברכין על הטובה וכו' והמפרשים פירשו כי
 להזכיר הוא מטעמי הנביקות' ועתה התחיל להתפלל
 אל ה' סאל בקכפו ס'הכף על פונותיו ווכיחאו ובחמתו
 ייסדהו והפכוך כפול ואולי בא לרמוז אל פני הדברים
 הראשיים שעליהם בא הדבר והם מיתות ב'ד' ופירות
 סביעית כמו סנזכ בכר' ג' ובאמרו כי חניך נחתו בי
 התחיל לפרס מיני הנפעים והתחלואים וחניך הם
 הקרחות הא' מיות מהם חני ה' ומלקבת יה וגם ב'
 לפעמים

פרק ט

לפעמים מתרחש בגוף כתמים ובהרות ירקרקות או
 אדומות כאלו הגיעו שמה חכים והוא החולי הנקרא
 פיטיקיי. ותנחת עלי ירך ימכתך זו הגיעה אלי חץ
 מתוס בבשרי. הזכיר עתה מקרה אחד יקרה לבעלי
 הקרח. תהרסות והוא להיות בסרס כגוע ומעונה
 בכאב עצם ואמר כי כל זה הוא מורה שבא לו מפני
 הזעם מחסבה הראשונה מהעונות היינו מדין ארבע
 מיתות ובפרט על דבר ערוה קרוב למה שאמר רבי
 אבטע' בפרק במה מדליק' כל הממרק עצמו לעבירה
 חבורות ופגעים יוכאים בו שנא חבורות פגע תמרוק
 ברע וכו'. חץ שלום בעצמי מפני חטאתי היינו מפני
 עון חטאי והם פירות שביעית. וכבר זכרנו תמורתו
 מניעתו מעצות ברה וחסר וזכור תזכור שעל כיוצא
 בזה רבה להענם נחום חיש גם זו כאמרם ז"ל בפרקא
 דחסירי ולא נתקדשה רעתו עד שאמר יהא כל גוט
 מלח סחין ולא יהא שלו' בעצמו כי ידע כי עונם העין
 הזה הוא ככה ורפה לטבול עונשו בזה העולם כהו
 שיחיה לו אחרית ותקוה בעולם הבא וכמו שאמר לר'
 עקיבה מראיתי בכך שאלמלא לא ראיתי בכך לא
 בתקיימה בראיתי בי. ובהשלימו להזכיר מין ממינו
 התחיל להתורות על מה שסבבו רעתו ואמ' כי עונותי
 עבדו וכו'. ונעתק אחר כך לבאר מין אחר מהנבעים
 שאמר הבאים נמקו חבורותי וחס החברבורו' הבאות
 אם קודם הקד ח'חו אחריו מזכרנו בפ' ומרוב כאבם
 בעותי מחותי! שח הגוף ונעכה והפנים חטכו אפני

ונהם וכל היום קורד הולך בכאבו ומנוחה אינו מוצא
 והוסיף לבאר באמרו כי ככלי מלאו נקלה היינו
 הכסלים הם מה שתחת למתנים מעל לעקרי הירכיש
 והם מלאו מורסה ועיפוש וסחר הנוף לא פלט כי חין
 מתום בו ואמר כי מפני החלחי' הללו כפונותי וכדכתי
 היינו רפיתי ובחל'תי עד מאד שאנתי בעקתי בקולי
 מנהמת הלב שנוהם עליו מפני כרת החולי' ה' נגדך
 כל חלואתי' אחרי שומר שלכו ומעיו המו עליו הוא
 שאל מכוס ומחיה לרופא כל בשר ואחר שלגברו וכו' סס
 כל תאות כפשו וסברו ובטחינו לה בזולתו כי הוא יורע
 תצלומות לב ואנחותיו מהנו לח נסחרה ונעהק אח'כ
 לבאר מיץ אחר מהננעים ואמר לבי סחרחר פי' מוקף
 יגון מהארס ההולך חליו ומכבב העלופים בא' פן
 שכתותיו ואור עיניו עזבוהו ואינם חתוי ואמר ואיץ מי
 יקום להחזיק בו ולשמח חותו בתפ'חי' ובאטיסית מיוץ
 מבוסס להסיב רוחו כי כל היהוביו ירעיו מנגד יעמוד
 לירחח פן תדבקה הרעה חמנס כיריו וחבליו שהם
 אויביו שמו מוקם לכפשו לספותה וירו חין בו ומרוב
 הכאב נעשה כאיש חסר לח טומע ואיץ בפיו תוכחות
 לשאול מה שיעלילו ויסיבו כפשו מהיגון שזכר ואמר
 כי לך ה' בלכר הוחלתי וחתה ברחמך תענה ה' לקי'
 כי אמרתי לך ה' שהענני כי השפיה כריכה וכפפע
 ביני ובין המות פן ישמחו אויבי היינו כיריו במוט
 רגלי בכחת כפטי' שהחולי' גבר כחו על הטבע ואני
 בכון ומזומן לזה כי מכחובי נגדו תקייר ולא יתכני הטע

פרק ט

רוחי וכחי הולך ורפה והאויבים הנלחמי' בטבעי חיים
 עבמו. ומשלתי רעה תחת ט' בה הם מחשבות רעות
 המדיחות אותן להסיר בטחונן מאלקים ומפני זה אל
 תעזבני בידם פן אכסל בלשוני ומחשבתי חושת
 לעזרתי. וארעה כי קרוב אתה ה' לכל קוראריך.
 ואחר תפלת אלן המזמורים נהגו לומר פסוק וימהר
 אברהם וכו' לפי שאמרו ז"ל במדרש הנעלם פרס' וירא
 כתיב והולך מהרה אל הערה וכפר עליהם וכתי הכא
 מהרי שלש סהים וכו' מה להלך קרבן לאשתזבח אף
 כאן קרבן לאשתזבח. ושם ז"ל הזכירו טעיה ספתותינו
 הוא כקרבן אשה לת'. חר' כרוספראי מאן דמר כר
 בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשו' עכיו' דקרבניא
 ותקרובתא ויכוין בהו ברית כרותה דאיגון מלאכיה
 דמר כרין חובייהו לאבסא ליה לא יכלין למעבר אלא
 טיבו' ונהגו אחר פסוק זה לאמר פסוק ויאהר אליהם
 ישראל אביהם וכו' כי מקובל להם שממנו יובאים ג'
 סמות טיריעתם מסובלת להגן מן המרעין כמו סבתו'
 אשגבהו כי ירע שמי' ואחר מעשה הקטרת נהגו לומר
 פסוקים ויאהר משה אל אהרן קח את המחתה וכו' עד
 והמנפה בעברה וזה מפני מעשה שהיה סזכרו אותן
 ר"ל במדרש הנעלם פר' וירא. פר' אחא עבר הדבר
 במת' מחסיא הוא ואחוזת מרעהו ארבעי' חנטי' עסרה
 לכל רוח העיר באמרם בכונת הלב מעשה הקטרת
 ופסוקים אלן ויאהר משה אל אהרן קח את המחתה
 וכו' עד ויעמוד בין המתים וכו'. ואחר הפסוקי' האלן

נהנו לומר פסוק ה' כבאו עמנו וכו' כמו שא"ל בירושלמי
 פר' ח' עומדין ר' חזקיה בשם ר' יוחנן אחר לעולם חל
 יהא זו הפסוק הזה מתוך פיך ה' כבאות עמנו מטוב
 לנו וכו' ר' יוסי אחר בשם ר' יוחנן וחבריה ה' כבאות
 אסרי אדם בוטח בך וכו' .

וראותי . כי טוב לסדר מעשה הקטרת כפי הסדר
 שמבאתי שהתקי' הרב המקובל כמהר"ר
 יהוסף ז"ל סרגא ז"ל בשעת הדבר שהיה בימיו . גם
 הפסוקים סדר לאמר אחר אכילת הבקר והערב .
 הכן לכך תקשיב אזנך .
 קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' .
 קוה קויתי ה' ויט אלו וישמע טועתי .
 כי אתה תקותי ארני ידור מבטחי מנעורי .
 קויתי ה' קוה נפשו ולרברו הוחלתי .
 ליטועחך קויתי ה' . אלו הפסוקים ואמר ה' פעמים
 יסב בסתר עליון . מ"כא' .
 למנבח מזמור לדור יפנך ה' . מ"כ' .
 מזמור לדור להזכיר . ה' אל בקכפך תוכיחני : מ"לח'
 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלם .
 באים קמח סלת לוסי ועסי ענות . ג' פ'
 ויאמר ליהם ישראל אביהם אם כן איפוא זאת עשו קחו
 מזמרת הארץ בכליכם והורידו לחים מנחה מעט כדי
 ומעט רבם נכחת ולוט בטנים וסקרים . ג' פ'
 ויבין באמור הפסוק קום לאלו קבאות .

צד נלבש קהם מנת צדנלבש

ה' כבאות עמנו משגב לנו אלקי יעקב מלה

ה' כב' אות אסרי אדם בוטח בך

ה' הוסיפה המלך יעננו ביום קראנו פ"א

יברכך ה' ויסמך

יאר ה' פניו אליך ויתך

ישא ה' פניו אליך ויסס לך שלום פ"א

ויעמוד פנחס ויפלל ותעכר המנפה ה'פ

ואתנה חת הלוי כתוכי לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל

לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני

ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל הקדש

אתה הוא שהקטירו חבותיכו לפניך את קטרת

הסמים בזמן טבית המקדש קיים כאשר

צוית אותם על יד נביאך ככתוב בתורתך ויאמר ה'

אל מעה קח לך סמי' נטף וסחלת וחלבנה סמי' ולבונה

זכה בר בכר יהיה ועשית אותה קטרת רוקח מעשה

רקח ממולח טהור קדש וסחקת ממכה הדק ונתת

ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה

קדש קדשים תהיה לכם והקטרת אשר תעשה

במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך לה' ונאמר

והקטיר עליו אהרן קטרת סמי' בבקר בבקר בטיבו

את הנרות וקטירנה ובהעלות אהרן את הנרות בין

הערבים וקטירנה קטרת תמיד לפני ה' לרדתיכם

פסוק

הקטרת כיכר שלש מאות ופסוקים ופסוקים
מכיס היו בה שלש מאות ופסוקים ופסוקים כחנין
ומות החמה מנה בכל יום ויום מחכית בבקר ומחכית
בערב ושלשה מני יתרים פמהם היה מכנים כג' מלא
חכניו ביה לפניו ומחזירים אותם למכתשת מאתמול
לקיים מצות דקה מן הדקה * ואחר עשר סמנים היו
בה וחלו הן הכרי והכפורץ והחלבנה והלבונה מעקל
סבבים סבבים מנה מור וקביעה סבולת כרד וכרכום
מעקל טעה עשר טעה עשר מנה * הקוטט סמנים עשר
קליפה שלשה וקנמון טעמה * בורית כרטינה טעמה
קנין יין קפריסין סאיץ תלתא וקבין תלתא ואם איץ
לויין קפריסין חביא חזר חזר עתיק מלח סדומית
רובע מעלה עטף כל שהוא * רבי נתן הבבלי אומר אף
כפת היורדן כל שהוא אם נתן בה דבש פסלה ואם חסר
חתת מכל סמכיה חייב מיתה * רש"ב אומר הכרי אינו
אלא סרף הנוטף מעבי הקטף * בורית כרטינה למת
הוא בחטטפין בה חת הכפורץ כרי סתהא באה * יין
קפריסין למת הוא בא כרי לסרות בה חת הכפורץ כרי
סתהא עזה והלח מי רגלים יפין לה אף סאיץ חכניסין
מי רגלים במקדש מפני הכבוד חביא רבי נתן אומר
כשהוא טוחק אומר הדק היטב היטב הדק מפני
שהקול יפה לבשרים * פטמה לתחאין כשרה לשליש
ולרביע לא שמענו * חר"י יהודה זה הכלל אם כמרתה
כשרה לתחאין או חסר חתת מכל סמכיה חייב מיתה *
תניא בר קפרא אומר חתת לשמים או לשבבים טעם

פסוק דקטרת

וזיתה בזה של פירים לחזאי' ועוד תני בר קפרא' חילו
 היה נותן בה קורטוב של רבם איך אדם יכול לעמוד
 מפני ריחה ולמה איך מערב' בה רבם מפני שהתורה
 אמרה כי כל שאור וכל רבם לא תקטירו ממנו אפה
 לה' רבון כל העולמים גלוי וידוע לפני כסא כבודך
 אשר מרת הריץ מתווחה עלינו על מה שחטאנו עוינו
 ופשענו לפניך ובאנו לחלות פניך שתעם למען חסדיך
 הרבים חננו ורחם עלינו כרוב רחמיך מזה פשענו
 הרב כבסנו מעונינו ומחטאתנו טהרנו אל באשר
 תוכיחנו ואל בתמתך תיסרנו ותעבור את המנפה את
 הדבר ואת המנפית מעלינו ומעל כל עמך ישראל
 ותאמר למנפית הרף ידיך ולא תתן אותנו לבא אל
 בתינו לנבוא ורחם עלינו ועל טפינו ועל עוללינו ועל
 כל ישראל עמך וקבל תפלתינו כמו שקבלת קטרת
 הסמים שהקטיר לפניך אהרן הכהן כאשר החל הנבוא
 בעם ועבר המנפה ככתוב בתורתך ויאמר משה אל
 אהרן קח את המחזה ותן עליה אש מעל המזבח וסיס
 קטרת והולך מתירה אל העדה וכפר עליהם כי יבא
 הקנף מלפני ה' החל הנבוא ג' פ' ויקח אהרן כאשר
 דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנבוא בעם
 ויתן את הקטרת וכפר על העם ג' פ' ויעמד בין
 המתים ובין החיים ותעבר המנפה ג' פ' ויסב אהרן
 אל משה אל פתח אהל מועד והמנפה כעברה ג' פ'
 וכן פנח שחמר ויעמוד פנחם ויפלל ותעבר המנפה
 וכן דוד בחירך כמו שחמר ויבן סס מזבח לה' ויפל
 עולות

עולות וסלמים ויעתר לארץ ותעצר המגפה מעל
 ישראל כי אתה חבינו ועינינו לך תלויות רפאנו ה'
 ונרפא הוסיפנו ונוסעה כי תהלתנו אתה וכן כתבת
 בתורתך והסיר ה' ממך כל חולי וכל מרוי מדרים
 הרעים אשר ירעת לא ישימם בך ונתנם בכל טונאך
 ואם בעונותינו חרב מקדשנו ואין לנו כהן שיקטיל
 לפניך קטרת הסמים יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו
 ואלקי אבותינו שיהא זכרון פינו מקובל לפני כסא
 כבודך כאלו הקרבנו לפניך קטרת הסמים ותעבד
 את המגפה מעלינו ומעל כל ישראל עמך כאשר נעברה
 אז ע' כהניך ונביאך שהקטירו והתפללו לפניך וקבל
 מיח שפתותינו ושמור באתנו ובואנו מעתה ועד עולם
 כי אתה שומר ישראל יהיו לרצון אמרי פינו והגיון
 לבנו לפניך ה' כורנו וגואלנו ואמר לדוד ה' אורי
 ויטפי תמי אורא וכל המאמור סימן כז' אתה סתר לי
 מחר תכרני רכי פלני תס בכניסלה בטחו בה' ערי
 עד כי ביה' ה' כור עולמים ה' עז לעמו יתן ה' יברך
 את עמו בשלום

וְאֵלֵנוּ הֵם הַמְּסֻקִּים סֶהֱתִיקִין הָרַב הֵנוּ לְאַחֲרֵם אַחֲרֵ
אֲכִילַת הַבָּקָר וְהָעֶרֶב

וַיֹּאמֶר אִם סָמוּעַ תִּסְמַע לְקוֹל ה' אֶלְקִיד וְכו'
וְעִבְדֶּתֶם אֶת ה' אֶלְקִיכֶם וּבֶרֶךְ וְכו'
לֹא תִהְיֶה מַטְכְּלָה וְעִקְרָה בְּאַרְבֶּךָ וְכו'
וְהַסִּיר ה' מִתֶּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מְרוֹי מַכְרִים וְכו'
דַּעֲמִי ה' וְאַרְפֵּא הוֹסִיעֵנִי וְכו'
אִם תֵּאָבֹד וְסַמְעֶתָם טִיב הָאָרֶץ וְכו'
וְאֲכַלְתֶּם אֲכֹל וְסָבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם וְכו'
וַיִּדְעֶתָם כִּי בִקְרֵב יִסְרָאֵל אֲנִי וְכו'
לְרֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה' וְכָל קִרְבִּי וְכו' עַד הַמַּסְבִּיעַ
בְּטוֹב עֲרִיד תִּתְחַדֵּם כְּנֶסֶר נַעֲרִיכִי יִהְיוּ לְרִכּוּן
אֲמַרְיוּ פִּי וְהַגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ ה' בֹּרִי וְגֹאֲלִי
תֵּם

כְּרָאוֹת

7
 כראות יוחנן יהודה אלטיני בן סלמה
 אוהב המחבר וחוסב סמו
 יופי החבור ועכס תומו
 נסא מפלו זה על ספר עד תומו

באו בני עליון אל ארמון
 בנוי לתלפית תכונתו
 בנוי כמו דמים וריט תמים
 סכ מזהב סכל רפידתו
 יבק חדניו פז ועמורים
 חסק בכסף זך לטירתו
 הציב דלתיו לו כחקרח גם
 אבן יקרה סת מסוכתו
 מטכו בני אל חי קחו לכם
 ספר בהר ספר יסודתו
 כלו בהור רכיק מאר מכוף
 יערב לחך בפכוף נפמותו
 ספר רפואות הוא וחס כנז
 ימים. ואס נתן לגלותו
 דברי חלקיכ חי ובהס רפואות
 חומר לספר זה וכורתו
 אביו חנס לבב. ואברהם
 יגל סמו נקרא ומהותו
 ככר בחבורו ורוס נכו
 כורע בקלמוסו ותורתו

גפי בני ארס והמטחית
 ירחיק כרור מעם סבולתו
 יורה לבוף כבוף תרופותיו
 הן זה מסוס דרכו יתכליתו
 הן הוא כמו סדף לנכס עומד
 יחיס למביטו ארוכתו
 יטע ומחכה בו וכו' שיע
 הוסי' הכי נקרא במולדתו
 טעמו כרי גלעד חנוט יקעד
 גיל עד סאו על לב בתועלתו
 כי באמת יסכון אלי יעקב
 חקר לאברהם וברכתו

חם